

รายงานการประชุม

[หมายเลข]

ครั้งที่ ๗

วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

รายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๗/๒๕๕๐
วันพฤหัสบดีที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐
ณ ห้องประชุมกรมการงานประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๐ นาฬิกา

(นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : คณะกรรมการมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งที่ประชุม ผมไม่มีอะไรจะแจ้งในคราวนี้ นอกจากบอกที่สวนพระรูปทำให้รถมันติดมาก พวกเราก็เลยมากันช้า

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๖ ถ้าท่านมีอะไรที่จะแก้ไขเพิ่มเติม กรุณาบอกด้วย ผมจะว่าเป็นหน้าไป หน้า ๑ หน้า ๒ หน้า ๓ หน้า ๔ หน้า ๕

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ท่านประธานครับ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ หน้า ๕ หน้า ๖ ในข้อ ๑ ที่ให้ที่ประชุมพิจารณาเกี่ยวกับองค์กรตรวจสอบอิสระและศาล ในที่ประชุม วันนั้นในสวนขอ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ประชุมให้ไปอยู่ในกลุ่มที่ ๒ เรื่องสถาบันการเมือง ฉะนั้น ในรายชื่อองค์กรอิสระในหน้า ๕ หน้า ๖ นี้ จะไม่มีสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง อยากจะให้จดไว้เพิ่มให้ชัดเจนว่าให้ไปพิจารณาในอนุกรรมการชุดที่ ๒ สถาบันการเมือง

เลขาฯ : เดี่ยวฝ่ายเลขไปเพิ่มนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตต่ออีกนิดหนึ่งนะครับท่านประธาน ในหน้าที่ ๖ ข้อ ๔ ที่เขียนว่า ไม่ควรกำหนดให้วุฒิสภาเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่แต่งตั้งองค์กรตรวจสอบอิสระ ผมคิดว่าที่ประชุม ยังไม่ได้มีมติให้ชัดเจนลักษณะนี้ ผมคิดว่าน่าจะตกไปคำหนึ่ง คือตกไปว่า เพียงองค์กรเดียว หมายความว่า ที่ทั้งนี้ไม่ใช่เฉพาะให้วุฒิสภาตั้งอย่างเดียว อาจจะมีองค์กรอื่นก็ได้อะไรอย่างนี้ แต่ว่าไม่ได้ห้ามเด็ดขาด ลักษณะอย่างนี้ ที่เขียนอย่างนี้เหมือนห้ามเด็ดขาดไปแล้ว ซึ่งยังไม่ได้อภิปรายถึงขนาดนั้นนะครับ อยากจะเติมว่า เพียงองค์กรเดียว ต่อไปจะได้ใหม่

ประธาน : ขอขอบพระคุณนะครับท่านประพันธ์ ผมก็จำได้ว่าคงจะไม่ให้วุฒิสภา เพียงองค์กรเดียวนะครับในการแต่งตั้ง อันนี้ก็พูดกันคราวที่แล้ว ที่นี้ยังเชิญเจ้าหน้าที่คงจะบันทึกเอาไว้ คลาดเคลื่อน แก้ไขด้วยก็แล้วกันนะครับ หน้า ๖ มีอะไรอีกไหมครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ ครับ ขอเพิ่มในข้อ ๘ บรรทัดก่อนสุดท้าย อันเป็นการขัดต่อกติกาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ตกไป
นะครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

วัชรวิ ๑/๕

ประธาน : ครับ ขอบพระคุณครับ จะได้แก้ไขเพิ่มเติมนะครับ หน้า ๗ หน้า ๘
หน้า ๙ ครับ

นายวิทยา งานทวี : ท่านประธานครับ ผมมีเสนอไว้ในที่ประชุมว่า ทางอัยการควรจะเป็น
องค์กรอิสระ ไม่เห็นมีบันทึกในนี้ครับ

ประธาน : หน้าเท่าไรนะครับ หน้า ๙ ใช่ไหมครับ

นายวิทยา งานทวี : ครับ

เลขานุการ : ขออนุญาตท่านประธานครับ ให้ฝ่ายเลขานุการไปเพิ่มในหน้า ๗ กับหน้า ๖
ก็แล้วกันนะครับ หน้า ๗ หน้า ๖ เป็นเรื่องความเห็นที่กรรมการอภิปราย ก็ไปเพิ่มเรื่องอัยการอีกเรื่องหนึ่ง
ก็แล้วกันนะครับ

ประธาน : หน้า ๙ แล้วก็หน้า ๑๐ ครับ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติมอีกถือว่าที่ประชุม
รับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๖ นะครับ และส่วนที่ท่านได้หยิบยกขึ้นมาเจ้าหน้าที่ก็จะได้ไปปรับปรุงแก้ไข
ให้ถูกต้องต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องกันมา ขอให้ท่านเลขานุการดำเนินการครับ

เลขานุการ : ท่านประธานครับ ก่อนไปเรื่องสืบเนื่องเข้าใจว่าบนโต๊ะท่านกรรมการมี
เอกสารจำนวนมากแจกอยู่นะครับ ขออนุญาตว่ามีเอกสารข่าวกรรมการยกย่องรัฐธรรมนุญ สภาร่าง
รัฐธรรมนุญนะครับ ซึ่งฝ่ายประชาสัมพันธ์ฝ่ายโฆษกเรา ๕ ท่านได้ร่วมกันทำทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
ภาษาอังกฤษก็ทำได้ดีมากนะครับ มีหลายท่านที่เข้ามาช่วยงานของกรรมการยกย่องรัฐธรรมนุญนะครับ
โดยเฉพาะท่านอำนาจ แชนเฮ้า นะครับ ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น ท่านพิสิฐได้เชิญมาช่วยเรื่อง Press release
ในภาษาอังกฤษ ซึ่งก็จะเป็นประโยชน์โดยรวม นอกจากเอกสารของฝ่ายโฆษกแล้วบนโต๊ะท่านยังมีตาราง
เวลาของวันที่ ๕ ถึงวันที่ ๑๐ มีนาคม ที่เราจะไปที่สปริงฟิลด์ ขออนุญาตยืนยันว่าเป็นสปริงฟิลด์นะครับ
วันที่ ๕ ก็จะเดินทางช่วงเช้า และบ่ายก็จะอภิปรายเรื่องภาพรวมทั่วไปของการยกย่องรัฐธรรมนุญ
หมายความว่าคงตกกันให้ชัดว่าจะสอดประสานกันใน ๓ กรอบอย่างไรบ้าง -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

หน้า ๒/๑

ในวันที่ ๖ จะเป็นเรื่องของกรอบที่ ๑ ขออนุญาตอย่างนั้นนะครับ ท่านประธาน ท่านกรรมการจะได้เห็นภาพ แต่วันที่ ๗ กับวันที่ ๘ จะเป็นเรื่องสถาบันการเมือง ผมให้เวลามากหน่อย ฝ่ายเลขานุการ ท่านวิจิตรยกมือว่ายังไม่ได้เอกสาร

นายวิจิตร วิชัยสาร : ไม่เห็นครับ เพราะว่าผมจัดเอกสารเสร็จแล้วยังไม่เห็น

เลขานุการ : มีไหม ตารางเวลาที่ไป Spring Field ยังไม่ได้แจกหรือ ยังไม่ได้แจกนะครับ

ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวแจก ถ้าอย่างนั้นถัดมาเป็นกำหนดการประชุมให้แจกเลยนะครับ กำหนดการประชุม กรรมการยกย่องเอกสาร ๑ แผ่น ขออนุญาตว่าตั้งแต่วันอาทิตย์หน้าเป็นต้นไป ขออนุญาตตกลงการประชุมของกรรมการยกย่องนะครับว่า วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ จะขอให้กรอบ ๑ มาพูดในชุดนี้ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ เวลา ๙.๓๐ นาฬิกา จะเป็นกรอบ ๒ นะครับ ขออนุญาตเรียนท่านประธานของ แต่ละชุดด้วยนะครับ วันที่ ๒๐ จะเป็นกรอบ ๓ วันที่ ๒๒ จะกลับมาที่กรอบ ๑ วันที่ ๒๗ จะเป็นกรอบ ๒ และวันพฤหัสบดีที่ ๑ มีนาคมจะเป็นกรอบที่ ๓ ขออนุญาตเรียนเพิ่มเติมเดี๋ยวนะครับ วันที่ ๑ เราตกลงนัด กรรมการประสานข้อมูลของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์มาพูดกับเราด้วยนะครับ ก็อาจจะขอว่าช่วงเช้า เวลา ๙.๓๐ นาฬิกาเป็นต้นไป ชุดของอาจารย์เจิมศักดิ์จะมาคุยกับเราก่อน ตั้งแต่เวลา ๙.๓๐ นาฬิกา จนถึง เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา อย่างนี้เป็นต้นนะครับ แล้วหลังเวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา จะขออนุญาตเป็นกรอบ ๓ ด้วยกัน ตารางเวลาจะเป็นอย่างนั้นนะครับ สุดท้ายก็ขออนุญาตเรียนว่ามีเอกสารของร่าง พ.ร.บ. การมีส่วนร่วมของประชาชนเล็ก ๆ แบบนี้อยู่ในมือท่านนะครับ ท่านสนั่นซึ่งท่านอยู่เป็นกรรมการ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเอามาแจก เพื่อจะได้ให้ท่านดูด้วย เพราะว่าเราเน้นเรื่องการมีส่วนร่วมประชาชน เข้าใจว่าผมน่าจะรายงานไปพร้อมเอกสาร

เรื่องสุดท้ายจริง ๆ ก็คือของของสถาบันพระปกเกล้า สถาบันพระปกเกล้าจัดงานให้ พวกเรา ๑๐๐ คน บวกกับอีก ๑๐ คน ได้ไปพบปะกันวันอาทิตย์ ผมเข้าใจว่าที่โรงแรมรามามาการ์เด็นส์ ผมยังไม่ได้เปิดของ ที่รามามาการ์เด็นส์ก็ขออนุญาตเรียนเชิญด้วยนะครับ ถ้าไม่มีอะไรเดี๋ยวให้ฝ่ายเลขานุการ แจกตารางที่ไป Spring Field นะครับ แล้วเดี๋ยวพูดกันอีกทีหนึ่งนะครับ

ผมขออนุญาตไปวาระที่ ๓ ที่ท่านประธานได้พูดไว้แล้วเรื่องสืบเนื่องพิจารณาแนวทาง ในการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ในด้านอื่น ๆ นะครับก็ขออนุญาตเรียนว่า ฝ่ายเลขานุการได้ตั้งในเรื่องอื่น ๆ ไว้ ๒ เรื่องนะครับใหญ่ ๆ เรื่องที่ ๑ คือ ควรแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ง่ายขึ้นและให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไข ได้ นะครับ ๒. คือน่าจะเขียนบทเฉพาะกาลให้องค์กรในรัฐธรรมนูญที่มีอยู่ในปัจจุบันอยู่ไปจนครบวาระของ ตนเองก็เป็น ๒ เรื่องครับที่ฝ่ายเลขานุการตั้งเรื่องไว้แล้วนะครับ อาจจะมีเรื่องอื่น ๆ ด้วยนะครับก็แล้วแต่ท่านที่ประชุม ว่าท่านจะเห็นว่าจะมีเรื่องอื่น ๆ หรือไม่ ๒ เรื่องนี้คงมาประชุมกันในที่ประชุมใหญ่อีกทีหนึ่งนะครับ เพราะว่า ไม่มีเจ้าภาพโดยตรง ซึ่งหมายความว่าถ้าไม่มีเจ้าภาพฝ่ายเลขานุการจะรับไปดูให้ด้วย แต่ว่าอย่างไรก็แล้วแต่

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

หน้า ๒/๕

คงต้องมาอภิปรายในที่ประชุมนี้อีกทีหนึ่งนะครับ ผมคงมีแค่นี้ครับท่านประธาน ยกเว้นท่านกรรมการ
อยากจะอภิปรายอะไรเพิ่มเติมครับ

ประธาน : ขอเชิญท่านอภิปรายได้นะครับ ถ้าหากว่าจะมีข้อคิดเห็นบางประการก่อนที่จะ
ขึ้นวาระที่ ๔

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมหารือนิดหนึ่งนะครับว่า
ที่กำหนดการประชุมวันอังคารที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ที่ขอเอากลุ่มที่ ๒ ที่ผมทำอยู่นี้มาเสนอ ผมจะขอสลับวัน
ได้ไหมครับ ถ้าเมื่อท่านเลขานุการจะสลับให้กับคณะไหน คือวันอังคารบ่ายผมจะติด

เลขานุการ : ท่านเสนอเลยได้ไหมครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ถ้าเป็นวันพฤหัสบดีที่ ๑ วันพฤหัสบดีไหนสักวันหนึ่ง

เลขานุการ : ผมขอเป็นวันที่ ๒๒ ได้ไหมครับ เพราะเรื่องสถาปนากการเมื่อเป็นเรื่องใหญ่
ขอสลับท่านชัชชัยเลยได้ไหมครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล : ได้ครับ

เลขานุการ : นะครับท่านชัชชัยครับ เพราะอยู่ในวง เพราะว่าวันที่ ๑ จะมีกรรมการ
ประสานการรับฟังความคิดเห็นมาพูดด้วย ซึ่งเวลาจะสั้นลง เพราะฉะนั้นขอสลับวันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กับ
วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ นะครับ ระหว่างกลุ่ม ๑ กับกลุ่ม ๒ ฝ่ายเลขานุการไปทำเอกสารมาแล้วแจกอีกทีนะครับ
จะได้ตรงกันเลย

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เยาวเรศ ๓/๑

นายประพันธ์ นัยโกวิท : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม ประพันธ์ นัยโกวิท
กรรมการครับ ตกลงเราพิจารณาในหัวข้อที่ ๓.๓ ใช้ใหม่ครับที่ท่านเลขานว่า ควรแก้ไขรัฐธรรมนูญให้
ง่ายขึ้นและให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขได้ใช่ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นผมขอกราบเรียนอย่างนั้นนะครับ
ในส่วนของ การแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ง่ายขึ้นและให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขได้ ผมมีความเห็นพ้อง
ด้วยเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งความจริงก็ได้กราบเรียนท่านกรรมการไว้ครั้งหนึ่งแล้วนะครับ แต่เนื่องจากวาระนี้
เป็นวาระเรื่องพิจารณา ๓.๓ จึงต้องขอแสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นข้อมูลให้ปรากฏในการพิจารณา
ในวาระนี้ อย่างที่ผมได้กราบเรียนแล้วว่ารัฐธรรมนูญที่ยกร่างใหม่ฉบับที่ ๑๔ นั้นนะครับ ในที่สุดจะต้องให้
ประชาชนออกเสียงประชามติ ซึ่งการออกเสียงประชามตินี้เป็นการใช้การปกครองในระบบประชาธิปไตย
ทางตรงอย่างที่ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า Direct democracy ประชาธิปไตยทางตรงนี้เป็นเรื่องที่ไม่ใช่
เรื่องใหม่นะครับ แม้กระทั่งในสหรัฐอเมริกา อังกฤษนี้ระบบลูกขุนว่าไปแล้วนี่นะครับ ที่ให้ประชาชน
มาตัดสินคดีนั้นนะครับ ความจริงก็เป็นการใช้ระบบประชาธิปไตยทางตรงในส่วนของตุลาการ ผมก็เคย
สอบถามศาสตราจารย์ อาจารย์ทางรัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ สมัยที่ไปเรียนในต่างประเทศ ทำไมปล่อยให้
ประชาชนมาตัดสินคดีแทนศาล แทนผู้พิพากษาอาชีพนี้เราจะเชื่อถือได้อย่างไร ซึ่งบรรดานักวิชาการ
เหล่านั้นถ้าเขาชี้แจงว่าลูกขุนหรือประชาชนนี่คือ Public ครับ เมื่อ Public เขาเห็นอย่างนี้ เขาคิดอย่างนี้
คนในกลุ่มชนนั้นเขาคิดอย่างนี้ก็คือมาตรฐานของกลุ่มชนนั้น ฉะนั้นก็เป็นการใช้ประชาธิปไตยทางตรง
อย่างหนึ่ง แต่ว่าไม่ได้เสนอเพื่อเอาระบบลูกขุนมาใช้ในประเทศไทย แต่เพื่อชี้ให้เห็นว่ามันไม่ใช่เรื่อง
ใหม่ ระบบประชาธิปไตยทางตรงในทางนิติบัญญัติคือการออกเสียงประชามติ ซึ่งเราเอามาใช้ใน
ร่างรัฐธรรมนูญที่เราจะใช้คราวนี้ในหลายประเทศก็ใช้วิธีการอันนี้ แต่สิ่งที่ผมจะเสนอนี้นะครับ
หมายความว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ง่ายขึ้นโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในลักษณะประชาธิปไตยทางตรง
หมายความว่า เป็นการใช้ในกรณีซึ่งกลไกตามปกติในการแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่สามารถทำได้ อย่างเช่น
ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ความจริงรัฐธรรมนูญฉบับนั้นให้แก้ไข
รัฐธรรมนูญได้ค่อนข้างง่ายพอสมควร คือ ส.ส. หรือ ส.ว. จำนวน ๑ ใน ๕ เข้าชื่อกันเสนอ หรือไม่ก็
คณะรัฐมนตรีเสนอ และก็ใช้เสียงในสภาเพียงกึ่งหนึ่งก็ออกเป็นรัฐธรรมนูญใหม่ได้ แต่ปัญหาที่ผ่านมา
ก็คือว่าถ้าใครที่มีเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่ง ใครมี ๓๕๑ เสียงในมือนะครับ ตามรัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านมา ส.ส.
ทั้งหมด รวมทั้ง ส.ว. ด้วยนะครับ ๗๐๐ คน ใครมี ๓๕๑ เสียงนี้ครับอยากจะแก้รัฐธรรมนูญเมื่อไรก็ได้
ครับ และถ้าหากว่าอันไหนเป็นประโยชน์นะครับ ไม่อยากให้แก้รัฐธรรมนูญ ใครก็แก้ไม่ได้นะครับ นอกจาก
ต้องทำการปฏิวัติ ฉะนั้นถ้าหากว่ากลไกการแก้ไขรัฐธรรมนูญตามปกติไม่สามารถทำได้ ผมจึงเห็นด้วย

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เอกสารที่ ๓/๕

น้คร้บที่ว่ควรรจะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขได้ทางตรง โดยอาจจะกำหนดให้ประชาชนจำนวน ๕๐,๐๐๐ ชื่อเข้าชื่อกันเสนอประเด็นที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้คร้บ แต่ว่เสนอไปให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑ ใน ๕ เป็นคนเซ็นรับรองน้คร้บที่ว่ควรรจะแก้ไขรัฐธรรมนูญในประเด็นนั้น -----

- ๕/๑

คณะกรรมการสิทธิการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

จักรภา ๔/๑

เหตุที่ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ ใน ๕ เข้ามามีส่วนร่วมด้วย ก็เหมือนกับเป็นการกรองชั้นหนึ่งนะครับ คือไม่ใช่จะให้ใครคนใดคนหนึ่งซึ่งเป็นตัวการชักชวนนะครับ แล้วเอาประชาชนมา ๕๐,๐๐๐ ชื่อ แต่ว่าให้ ส.ส. ๑ ใน ๕ กรองด้วยว่าประเด็นเหล่านั้นควรจะมีการแก้ไขไหม ถ้าประเด็นเหล่านั้นไม่ควรแก้ไข ส.ส. ๑ ใน ๕ ไปเซ็นชื่อให้แล้วในที่สุดร่างนั้นคว่ำไป ส.ส. ซึ่งมาจากประชาชนที่เซ็นรับรองไปต้องรับผิดชอบด้วย ใช่ไหมครับว่าท่านเซ็นไปท่านไม่ดูให้ดีใช่ไหม ฉะนั้นผมจึงเสนอว่าประชาชน ๕๐,๐๐๐ ชื่อ ให้ ส.ส. ๑ ใน ๕ ต้องเป็น ส.ส. นะครับรับรอง แล้วส่งให้ประธานรัฐสภา ส่งไปให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดทำประชามติ ฉะนั้นประชาชนก็จะมีส่วนตัดสินใจโดยตรงว่าประเด็นที่จะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญอันนั้นจะทำได้ อยากรู้ มีวิธีการอย่างไร ประชาชนจะเป็นคนตัดสินใจ ผมยังคิดว่าในข้อ ๑ ที่เสนอไว้ในที่นี้ผมเห็นด้วย และควรจะให้แก้ไขได้ง่ายขึ้นและประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขได้ครับ

ประธาน : มีท่านผู้ใดจะอภิปรายไหมครับ เชิญครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ขอขอบคุณครับ ผม นายแพทย์ชูชัย ศุภวงศ์ ครับ ผมยังมีความรู้สึกที่ว่าแม้กระทั่งกลไกปกติทำงานแต่เป็นกลไกที่ข้อถ้อยคำที่เราได้เคยประสบมา ประชาชนน่าจะ Access น่าจะเข้าถึงศาลรัฐธรรมนูญหรือกลไกอื่น ๆ ที่เราเรียกว่าเป็นกระบวนการตุลาการภิวัตน์นี้ได้ ไม่เช่นนั้นแล้วเราต้องรอกฎกติกาต่าง ๆ ในสังคมจนล่มสลายอย่างที่ผ่านมา แล้วประชาชนจึงมีโอกาส ถ้าอย่างนั้นก็ถึงจุดที่สาบสูญไปแล้ว ผมคิดว่าแนวคิดกระบวนการตุลาการภิวัตน์จะต้องกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้ชัดเจน ในความหมายตุลาการภิวัตน์นี้เป็นความหมายอย่างกว้างที่ประชาชนสามารถเข้าถึงกลไกทางตุลาการอย่างชัดเจน มีกรณีตัวอย่างเช่น ที่ผ่านมามีมูลนิธิเพื่อผู้บริโภคได้ไปยื่นฟ้องต่อศาลปกครองในประเด็นเรื่องการแปรรูปการไฟฟ้า ซึ่งตรงนี้ก็เป็นอย่างหนึ่งที่ประชาชนสามารถที่จะเข้าถึงแล้วก็ป้องกันความเสียหายในเรื่องนี้ได้อย่างมาก เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าผมก็ยังยืนยันว่าให้เข้าหาได้โดยตรงเลยครับ

นายธนพิชฌ์ มุลพฤกษ์ : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม ธนพิชฌ์ มุลพฤกษ์ กรรมการสิทธิการครับ ผมมีความเห็นด้วยอย่างที่ท่านประพันธ์ก็ดี ท่านหมอยุชชัยก็ดี เพราะว่าอำนาจต่าง ๆ เราก็เป็นของประชาชนอยู่แล้ว ทำไมเราจะตัดสิทธิประชาชนเสียในการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในเมื่อสิ่งที่เขาเห็น ว่ารัฐธรรมนูญไม่เป็นประโยชน์ต่อเขา หรือเขาอาจจะต้องเสียประโยชน์ไป เพราะฉะนั้นโดยตรง ประชาชนก็ควรจะมีสิทธิที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ครับ

เลขาธิการ : มีอะไรไหมครับ ท่านวิทยาเชิญครับ

นายวิทยา งานทวี : ขออนุญาตครับ ผมก็ขอลับลั่นที่ท่านประพันธ์ ท่านคุณหมอล่วงก็ท่านธนพิชฌ์ได้อภิปรายไปแล้วนะครับ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะขอให้เพิ่มเติมใน ๓.๑ ก็คือเรื่องของประชาชนสามารถที่จะเสนอกฎหมายที่เป็นประโยชน์ หรือว่าซึ่งเป็นปัญหา หรือแก้ไขนะครับ เสนอหรือแก้ไขกฎหมายที่เป็นการขัดต่อสิทธิหรือประโยชน์ของประชาชนโดยตรง คือรัฐธรรมนูญก็เป็นส่วนหนึ่ง

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

จักรภา ๕/๕

ปัจจุบันนี้คือในส่วนของรัฐธรรมนุญเราให้สภาหรืออะไรเป็นผู้ไปทำหน้าที่ที่จะออกกฎหมายหรืออะไรต่าง -
แต่มันมีหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงแล้วสภาก็ไม่ได้ทำ ประชาชนมีสิทธิที่จะทำตรงนี้ได้หรือไม่ ก็อยากจะ
เสนอว่าควรที่จะให้สิทธิถึงในการเสนอเรื่องของกฎหมายนะครับ แต่สภาก็คงเป็นผู้พิจารณาหรืออะไร
ก็แล้วแต่ แต่ควรที่จะเสนอได้นะครับ

- ๕/๑

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนุญ

สุภาภรณ์ ๕/๑

วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : กราบเรียนท่านประธาน ท่านกรรมการทุกท่านที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ ก็เห็นคล้ายตามท่านประพันธ์ ท่านชูชัย ท่านธนพิชฌุณะครับ ที่ว่าประชาชนก็สามารถที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ได้ตามสมควรนะครับ กระผมอยากจะฝากข้อสังเกตเป็นประเด็นสักหนึ่งนะครับว่าในตัวรัฐธรรมนูญคงจะมีอยู่หลายหมวดนะครับ จำเป็นหรือไม่ว่าบางหมวด เช่น

หมวด ๑ เป็นเรื่องของประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกมิได้ ตรงจุดนั้นก็คงจะต้องใช้จุดในการแก้ไขที่ยากตามสมควรในหมวดนะครับ ยกเว้นว่าเป็นเรื่องของสิทธิเสรีภาพ อันนั้นแก้ไขง่ายในลักษณะนั้น มันเรื่องของประโยชน์ของพี่น้องประชาชนนะครับ

หมวด ๒ ในเรื่องของพระมหากษัตริย์ ตรงจุดนี้ก็เช่นกันนะครับ ก็คงจะแก้ไขได้ยาก ในลักษณะนั้นก็คงจะจำกัดขอบเขตว่า การแก้ไขแม้แต่องค์การที่มีอำนาจแก้ไขเองหรือประชาชนที่เราจะเพิ่มเติมเข้ามาใหม่ ถ้าเห็นสมควรนะครับ ก็คงต้องพิจารณาเป็นหมวด ๆ ไปนะครับ ไม่เช่นนั้นแล้วจะคิดว่ามันน่าจะเป็นปัญหาเกิดขึ้นในอนาคตนะครับ ก็ฝากเป็นข้อสังเกตครับ

เลขานุการ : ถ้าไม่มีเรื่องอื่นนะครับ ขออนุญาตไปวาระที่ ๔ เลยนะครับ ท่านชูชัย

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ประธานโทษครับ คือผมคิดว่าแนวความคิดตอนนี้มีผมอาจจะจับประเด็นไม่ถูกนะครับ คือมีแนวความคิดในเรื่องของการเข้าถึงหรือในการแก้รัฐธรรมนูญนะครับ แบ่งเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งก็คือ ในสภาวะที่เกิดวิกฤตกลไกต่าง ๆ ใช้ไม่ได้ กับอีกส่วนหนึ่งก็มีข้อเสนอในเรื่องของแม้ในกรณีปกติกลไกต่าง ๆ ใช้ได้ แต่กลไกมัน Corrupt ผมคิดว่าเรายังไม่ตกลึกในตรงนี้ว่าเราจะเอาประเด็นไหน หรือว่าเป็นการอภิปรายโดยทั่วไปก่อน ก็อยากจะเรียนปรึกษาที่ประชุมแล้วก็ทางฝ่ายเลขานุการด้วยครับ

เลขานุการ : ก็คงเน้นบันทึกความเห็นไว้ได้ใหม่ครับท่านชูชัย แล้วก็ไปดูนะครับ แต่ว่าหลักก็คงเหมือนกับท่านไพบูลย์ว่า ท่านชูชัยว่า คนที่ไปดูเรื่องนี้คงต้องไปดูว่า ๑. แก่งายขึ้น คือไม่ได้แก้ทุกเรื่อง บางเรื่องต้องไม่ให้แก่เลย รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เข้าใจว่าเขาไม่ให้แก่บางเรื่องนะครับ เรื่องรูปของรัฐมันแก้ไม่ได้เลยนะครับ เรื่องพระมหากษัตริย์เป็นประมุขมันแก้ไม่ได้เลยใช้ใหม่ ไม่ได้แก้ง่ายหรือตรงนั้นนะครับ ส่วนเรื่องที่ท่านชูชัยพูดว่าแก้รัฐธรรมนูญน่าจะมี ๒ เรื่อง ฝ่ายที่ไปดูแก้ควรจะไปแก้มานะครับ ท่านประพันธ์มีอะไรใหม่ครับ เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คงไม่มีนะครับ จะเสริมท่านเลขานุการเท่านั้นเองครับว่าการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ต้องยกเว้นนะครับ เหมือนกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ วรรคสอง คือถ้าขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐจะเสนอมิได้ครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๕/๒

ประธาน : ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๔.๑ พิจารณาประเด็นที่ต้องการทราบเพื่อการรับฟังความคิดเห็น เพื่อ
ประกอบการพิจารณาในการยกย่องรัฐธรรมนูญ ขอเชิญท่านเลขานุการครับ

เลขานุการ : ระเบียบวาระที่ ๔.๑ เรื่อง พิจารณาประเด็นที่ต้องการทราบจากการรับฟัง
ความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาในการยกย่องรัฐธรรมนูญ

เรื่องนี้ฝ่ายเลขานุการได้ตั้งเรื่องไปทั้งหมด ๒๐ ประเด็น อย่างที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้ว และเมื่อ
การประชุมคราวที่แล้วที่ประชุมได้หารือกันว่าอาจจะมีประเด็นเพิ่มเติมนอกจาก ๒๐ ประเด็นนี้ หรือคำถาม
ใน ๒๐ ประเด็นนั้นอาจจะยังไม่ชัดเจนนะครับ ก็ขอให้มีการหารือกันในวันนี้นะครับ เท่าที่ผมทราบนั้นเข้าใจ
ว่ามีอนุกรรมการยกย่อง กรอบที่ ๒ ว่าด้วยสถาบันการเมืองได้แจกเอกสารประกอบมาแล้วนะครับว่ามี
การแก้ไขบางเรื่อง แล้วมีการเพิ่มบางเรื่อง อยากจะให้อนุกรรมการ ชุดที่ ๒ ช่วยนำเสนอได้ไหมครับ
เพื่อที่จะปรับให้ตรงกันครับ

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพฤหัสบดีที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

วិถนา ๒/๑

นายจรัญ ภักดีธนากุล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ คณะอนุกรรมการ
คณะที่ ๒ ได้รับเอา ๒๐ ประเด็นที่สภาร่างรัฐธรรมนูญขอให้พิจารณาไปพิจารณาโดยเร่งด่วน แล้วส่วนใหญ่
ก็เห็นด้วยใน ๒๐ ประเด็น แต่ขอปรับรายละเอียดหรือถ้อยคำให้ชัดเจน มีที่เพิ่มเติมเข้ามาข้อหนึ่งครับ
เป็นข้อที่พิมพ์ด้วยตัวหนาอยู่ในหน้าที่ ๒ แล้วก็ระบุเป็นข้อ ๑๔ ก็เลยทำให้ภาพรวมเป็น ๒๑ ข้อ ข้อที่เพิ่ม
ก็คือปัญหาที่เราเกิดขึ้นจากคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่วินิจฉัยว่า รัฐมนตรีต้องคำพิพากษาให้ลงโทษ
จำคุก แต่ว่าการลงโทษจำคุกเอาไว้ ไม่ได้รับโทษจำคุกจริง ไม่ขาดจากคุณสมบัติที่จะดำรงตำแหน่ง
รัฐมนตรีต่อไป ทางคณะอนุกรรมการเห็นว่าเป็นเรื่องที่ต้องเจตนาของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐
อย่างชัดเจน ชัดแจ้งชัด แต่กระทั้งถ้อยคำอย่างเห็นได้ชัดเลย แต่ว่าเมื่อคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ
ผูกพันทุกองค์กรมันก็เลยทำให้ปัญหาเรื่องจริงมา เพราะฉะนั้นบัดนี้เราจะกลับอยากจะทำให้มีการเขียนไว้ใน
รัฐธรรมนูญนี้ให้ชัดว่าไม่ต้องกรออย่างที่คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญเช่นนั้นแล้วนี่ ก็น่าจะได้นำเสนอ
เป็นประเด็นทั้งเสียงสะท้อนจากประชาชนด้วย เพราะว่าอันนี้เป็นเรื่องที่ต้องการอะไรที่ชัดเจน
นิดหน่อย โดยจะขอให้กำหนดไว้ให้ชัดว่า กรณีที่นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้
ลงโทษจำคุก แม้ว่าศาลจะรอกการลงโทษอาญาให้ ก็ต้องพ้นจากตำแหน่งด้วยหรือไม่ อันนี้ก็ถามประชาชน
ก็กลาง ๆ นะครับ

สวนประเด็นอื่น ๆ ๒๐ ประเด็นนั้น เห็นควรคงไว้และปรับถ้อยคำหน่อยครับ อย่าง
ประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ว่าควรลดจำนวนเรื่องจำนวน ส.ส. ส.ว. ก็เอามาเขียนให้ชัด ย้ายที่
ออกมาตั้งต้นเลย จัดเอาเรื่อง ส.ส. ส.ว. ไว้ก่อน แล้วก็มาถึงต่อจากนั้นก็เป็นเรื่องฝ่ายบริหาร นายกรัฐมนตรี
รัฐมนตรี แล้วจากนั้นก็จึงจะเป็นเรื่ององค์กรอิสระ เรื่องอื่น ๆ กรอบที่ ๓ ตามมา เป็น ๓ กลุ่ม ฉะนั้นกลุ่มแรก
เรื่องรัฐสภา ก็เอาจำนวน ส.ส. ส.ว. ขึ้นมาตั้ง แล้วก็ถามในทำนองกลาง ๆ ว่าเราควรจะต้องลดจำนวน
ส.ส. ส.ว. ลงให้น้อยกว่าเดิมหรือไม่ แล้วก็ให้ตัวอย่างไว้ เช่น ให้เหลือรวมกันไม่เกิน ๕๐๐ คน ตรงนี้
สุดแท้แต่จะครับ ท่านเห็นว่าจะขึ้นมากเกินไปก็จะปรับเปลี่ยนอย่างไรก็ได้ครับ

ข้อที่ ๒ เห็นด้วยว่าให้ถามให้ชัดว่าควรจะมี ส.ส. แบบรายชื่อพรรคหรือไม่ต่อไปนะครับ
ในเรื่องหัวข้อที่ ๓ ส.ส. ต้องจบปริญญาตรีหรือไม่ คณะอนุกรรมการเห็นว่าน่าจะต้อง
ถามต่อไปด้วยว่า ถ้าให้มี ส.ส. แบบ Party list จะต้องให้จบปริญญาตรีไหม เพราะว่าความเห็นเห็นไป
ในทรวงว่าถ้าเรามี ส.ส. แบบ Party list ก็ควรจะต้องเป็นคนที่มีความรู้แตกต่างจาก ส.ส. เขตทั่วไป อันนี้ก็
เนื่องจากเราไม่มีแบบอะไรอย่างนี้มาก่อน ก็ขอถามรวมไปด้วย แล้วก็รวมทั้งคุณสมบัติของ ส.ว. ด้วย ก็ถาม
ตามไปด้วยนอกนั้นก็ไม่มีอะไรแตกต่างมากครับ จะมีก็ข้อ ๙ ท่านประธาน ครับ ข้อ ๙ ปรับอีกนิดหนึ่งว่า

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

วិถนา ๖/๒

ควรให้มืองค์กรหรือฝ่ายตุลาการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรอิสระ เช่น ตรวจสอบการใช้อำนาจ
ของ กกต. ตามกรอบเวลาที่กำหนด หรือการใช้อำนาจวินิจฉัยและการเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือไม่

- ๗/๑

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนูญ

พหัยกาญจน์ ๗/๑

วันพฤษภดับดีทึ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

อันนึก็พยายามปรับไม้ให้ Pinpoint ตรงไปทึ กกต. องค์กรเดี๋ยว แต่ว่เนืองจกว่ต้องยกตัวอย่งของ กกต. เพราะว่เรากเกิดเบือญหาของ กกต. จรง ๆ ด้วยความเคารพ ขอภยท่นผู้ดำรงตำแหน่ง กกต. บัจจุบัน นะครับ อันนึไม่เกือวกับตัวบุคคล เป็นเรืองของเบือญหาของโครงสร้างว่ กกต. ในกรอบเดีมนี้ กฎหมายไม้ได้วางกรอบเวลาในการท่งานไว้หลายเรือง แล้วก็ทำให้เกิดเบือญหาเรือรง จรง ๆ ในทางปฏิบัติทึมีเสีงสะท้อนกลับเข้ามา แล้วก็รวมถึงอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดในทางตุลาการของ กกต. ก็ทำให้เกิดเบือญหาเช่นเดี๋ยวกัน นะครับ ตรงนึก็เลยจำเป็นต้องถามเพิ่มขึ้นถึงเรืองกรอบเวลาด้วย แล้วก็ต้องยกตัวอย่งของ กกต. ด้วย นะครับ นอกนักระผมคิดว่ก็เป็นไปตามกรอบทึท่นตั้งให้เรามาดูนะครับ ไม้มีอะไรทึนอกเหนือไปมากนักรนะครับ

ประธาน : ขอบพระคุณครับ เทือท่นไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ : ขออนุญาตกราบเรียนท่นประธาน ผม ไพบูลย์

วราหะไพฑูรย์ ต้องขอขอบคุณท่นรองประธานในฐานะประธานคณะอนุกรรมการในกรอบทึ ๒ นะครับ และผมมี ข้อ ๑๔ นิดหนึ่งนะครับ ด้วยความเคารพนะครับ ก็คือว่ในหลักการเห็นด้วยครับทึควรกำหนดให้ชัดเจนในเรืองของกรณิท่นนายกรัฐมนตรึต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้จะรอลงอาญาก็ควรต้องพ้นจากตำแหน่ง ผมมีข้อสังเกตนิดหนึ่งครับ ถ้าจะใช้ว่ นายกรัฐมนตรึและรัฐมนตรี ตามคำถามนึนะครับ ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด มันก็มีประเด็นว่ ถ้าต้องคำพิพากษาไม้ถึงที่สุดก็ควรจะต้องพ้นไปด้วยนะครับ ในลักษณะนัั้น ซึ่งกรณิทึเกิดขึ้นเป็นเพียงศาลชั้นต้นนะครับ แต่ว่รอลงอาญาแล้วยังไม้ถึงที่สุดอยู่ระหว่างอุทธรณ์ แล้วศาลก็วินิจฉัยไปนะครับ แต่ถ้าถึงที่สุดรูปอาจจะออกมาอีกลักษณะหนึ่งนะครับ ตรงจุดนึถ้าบอกว่ต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้จะยังไม่ถึงที่สุดให้รอลงอาญาแม้จะยังไม่ถึงที่สุดก็ต้องพ้นด้วย ตรงจุดนัั้นก็จะตรวจสอบในเรืองของการเป็นมลทินได้ชัดมากขึ้นนะครับ ผมฝากเป็นข้อสังเกต แล้วในเรืองนึนะครับ นอกจากท่นนายกรัฐมนตรึ ท่นรัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ในรัฐธรรมนูญฉบับก่อนก็เอาในเรืองนึไปนะครับ ในลักษณะต้องห้ามในเรืองนึไปใช้ด้วย เช่น ประธานสภา ประธานองค์กรต่าง ๆ ในจุดนัั้นมันควรจะครอบคลุมให้คงลักษณะเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เดีม นอกจากใช้กับท่นนายกรัฐมนตรึฝ่ายกรเมือง จะไปใช้ผู้นำองค์กรในลักษณะอื่น ๆ ผมเห็นด้วยในหลักการนะครับ ก็ควรจะต้องชัดเจนมากยิ่งขึ้นนะครับในเรืองนึ ก็คือว่แม้จะไม้ถึงที่สุดรอลงอาญา แม้ไม้ถึงที่สุดศาลชั้นต้นสั่งจำคุกรอลงอาญา ตรงนัั้นเรากจะให้พ้นหรือไม้ แต่ถ้าอ่านในข้อ ๑๔ มันก็ต้องถึงที่สุดก่อน ชั้นต้นสั่งก็ยังไม่ได้ อุทธรณ์นะครับในเรืองนึ ผมมีประเด็นเพียงเท่านี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : เดี๋ยวขอท่นสนัั้นก่อนนะครับ เมือก็ยกมือก่อนครับ

นายสนัั้น อินทรประเสริฐ : ขอบคุณมากครับท่นประธานครับ ทึจรงกรณืออย่งทึคุณไพบูลย์พูดนะครับ มันเกิดขึ้นแล้วในรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ คือศาลตัดสินถึงที่สุดให้จำคุก แต่ให้รอลงอาญา

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

นัยการณจน์ ๘/๕

ลงอาญา อันนี้ที่จริงในรัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดเจนว่าต้องให้พื้นที่หรือไม่สามารถจะดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองได้ต่อไป อันนี้ถ้าเชื่อว่าขณะนี้เรามีศาลเดียวใช้ไหมครับ ศาลคดีอาญาทางการเมือง ผมก็เชื่อ
ท่านอาจารย์อยู่ว่าศาลนี้ตัดสินได้เลยไม่ต้องอุทธรณ์ฎีกาใช้ไหมครับ ถ้าเชื่อเช่นนี้ก็เร็วขึ้น ฉะนั้นที่
คุณไพฑูริย์เสนอผมก็เห็นด้วยเพราะเรามีศาลเดียวครับ นักการเมือง

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

อุทัยวรรณ ๘/๑

ที่นี้อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่า ในกรณีของ ส.ส. จบปริญญาตรีหรือไม่ ผมอยากจะถ้าเผื่อว่าออกเป็นแบบสอบถามไป ควรจะให้ประชาชนเขาได้มีโอกาสได้เลือก ที่เราทำเมื่อปี ๒๕๕๐ เราถามไปว่า ตามประชาชนทั่วประเทศทุกจังหวัดว่าท่านต้องการ ส.ส. ของท่านมีวุฒิปะไรหรือคุณสมบัติอะไรนั้น เราไล่ตั้งแต่ประถม มัธยม ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และก็ให้เลือกเอาเลือกแล้วเรารวม Questionnaire แบบสอบถามเอามารวมกัน ปรากฏว่า ๗๔ เปอร์เซ็นต์ ไปตกที่ว่าต้องการ ส.ส. ปริญญาตรี เราจึงผ่านไปได้ เพราะทุกคนมาเห็นด้วย แม้แต่อาจารย์มหาวิทยาลัยหลายแห่ง แต่ว่าเราไม่สามารถจะโกหกประชาชนได้ เพราะตอนนั้นผมเป็นฝ่ายประชาสัมพันธ์และรับฟังความคิดเห็นทั่วประเทศ คราวนี้ผมคิดว่าอันนี้เหมือนกัน เวลาเราถาม ถ้าเผื่อเราไปตามเคบเคินไป มันไปบังคับให้เขาต้องตอบอย่างนี้ อย่างในกรณีถ้ามี ส.ส. แบบ Party list รวมทั้ง ส.ว. ต้องมีวุฒิมหาวิทยาลัยไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีด้วยหรือไม่ ถ้าเราถามแบบนี้ ผมอยากจะเห็นว่า ส.ส. ทุก ๆ รูปแบบ ไม่ว่าจะ ส.ส. ส.ว. Party list หรือแม้ พวกนี้มันถึงเวลาแล้วที่จะต้องมีการยอมรับการเปลี่ยนแปลง เพราะการศึกษานี้คือการพัฒนาคนเราไปตามและเหตุผลด้วยนะครับ เมื่อถามคราวที่แล้ว เหตุผลเพราะอะไรต้องการ ส.ส. ปริญญาตรี เขาบอกเขาต้องการผู้นำของเขาที่มีความรู้ เพื่อจะมาเป็นผู้นำของชุมชนเขาได้ และรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ พร้อมทั้งจะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เขาก็มีเหตุผลของประชาชน เพราะฉะนั้นเราอาจจะถาม Questionnaire ตามอีกช่องก็ได้เหตุผล แต่ละอันก็มีเหตุผลหมด อันนี้เหมือนกัน ผมอยากจะถามให้ประชาชนเขามีอิสระที่จริง ๆ และตัดสินใจจริง ๆ ขอขอบคุณมากครับ

ประธาน : มีผู้ขออภิปรายอีก ๓ ท่าน คือท่านเกริกเกียรติ ท่านประพันธ์ แล้วก็ท่านปกครองนะครับ และท่านสุพจน์ ท่านสดศรี เชิญครับ

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม ผมขออภิปรายในข้อ ๑๔ ในประเด็นของข้อ ๑๔ ที่นำเสนอมานี้ก็คือเมื่อต้องโทษก็ต้องออก ในประเด็นที่ว่าท่านไพบุลย์พูดว่าจะต้องถึงที่สุดหรือไม่ มันขึ้นอยู่กับศาล ถ้าเป็นศาลคดีอาญาของนักรบเมืองนี้มันพิจารณารวดไปเลย มันมีระยะเวลาแน่นอน อันนี้คงไม่เป็นปัญหา แต่ถ้าศาลตามปกติศาลชั้นต้น ไปศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ผมว่ามันกินเวลายาว บางที่เป็นรัฐมนตรีครบ ๔ ปีแล้วศาลยังไม่ตัดสิน เพราะฉะนั้นในกรณีที่กลุ่มที่ ๒ เสนอนี้ก็คือแม้แต่ต้องคำพิพากษา แม้แต่ศาลชั้นต้นก็ต้องหลุดเลย เพราะเราถือว่าการเมืองนี้มันต้องสะอาด แล้วอยู่บนข้อสมมุติฐานว่าศาลนั้นเชื่อถือได้ เพราะฉะนั้นคือต้องคำพิพากษานั้นก็ต้องหลุดเลย แล้วไม่ต้องมาตีความอะไรกันอีก อันนี้เป็นประเด็นที่ชุดที่ ๒ นำเสนอในแนวนี้ ที่เน้นความเห็นส่วนตัว ผมคิดว่านอกจากนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีแล้ว ควรจะรวมถึงในตำแหน่งระดับสูง นักรบเมืองในระดับสูง หรือแม้แต่องค์กรอิสระ จะเป็น ป.ป.ช. กกต. หรืออะไร

คณะกรรมการยกย่องรางวัลรัฐธรรมนูญ

อุทัยวรรณ ๘/๕

วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ก็แล้วแต่ แม้แต่องค์กรเหล่านี้ซึ่งถือว่าเป็นองค์กรสำคัญในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นการทำงานนี้มันก็จะต้องระมัดระวังตัว แล้วก็ต้องตรงไปตรงมาให้มากที่สุด ในความเห็นส่วนตัวผมว่าระดับนี้ก็ต้องออกด้วย มันจะได้เป็นการที่ว่าเราจะทำให้การเมืองของเราเนี่ยมันมีความบริสุทธิ์มากขึ้นนะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ถ้าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับก่อนเมืออย่างนี้ อย่างนี้ก็คงเห็นนายกรัฐมนตรีกับรัฐมนตรีหลายคนติดตราง นีผมพูดเล่นนะครับ เห็นเครียดกันมาก ต่อไปก็เป็นท่านประพันธ์ แล้วก็ท่านปกรณ์

นายประพันธ์ นัยโกวิท : กราบเรียนท่านประธาน กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการในประเด็นที่จะสอบถาม ผมอยากจะขอเสนอเพิ่มเป็นประเด็นที่ ๒๒ เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน ถึงแม้ว่าที่ผมฟังจากเสียงที่ประชุมนี้ รู้สึกว่าที่ประชุมก็ค่อนข้างจะเห็นด้วยว่าควรจะให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น แต่ผมอยากจะเขียนให้มันชัดเจนในเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนว่ามีอะไรบ้าง -----

คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
 วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

กลุ่มที่ ๙/๑

หรือถ้ามันจะไม่เพิ่ม ข้อ ๒๒ จะเพิ่มในข้ออะไรครับท่านเลขา ข้อ ๒๐ นะครับ ก็แล้วแต่ลองไปปรับปรุงดู
 นะครับ คือผมอยากจะทำเพิ่มเข้าไปเพื่อให้ประชาชนได้ออกความคิดเห็นว่า ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วม
 ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นโดยตรง ในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยตรง
 ในการดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยตรงหรือไม่ คืออยากจะทำให้ปรากฏนะครับว่า
 เป็นความเห็นของประชาชนจริง ๆ ในประเด็นในการมีส่วนร่วมนะครับ

ต่อมา นะครับ คือในแบบสอบถาม ในหัวข้อที่ ๗ นะครับ ที่เขียนว่า ส.ว. ควรมาจากการ
 สรรหาจากตัวแทนของทุกภาคส่วนในสังคมแทนการเลือกตั้งโดยตรงหรือไม่ คือผมยังมีความเห็นว่าการตั้ง
 คำถามแบบนี้เหมือนกับการชี้ไปว่า ส.ว. หรือสมาชิกวุฒิสภานี้จะต้องมาจากการสรรหาเท่านั้นนะครับ
 ผมเห็นว่าที่มาของ ส.ว. จะมาอย่างไรนี้ควรจะดูเรื่องอำนาจหน้าที่ว่าคืออะไร และสภาพปัญหาที่มานี้
 มันเกิดปัญหาอะไรนะครับ แทนที่จะตั้งคำถามแบบว่าต้องมาจากการสรรหา ซึ่งประชาชนเขาก็ต้องคิด
 ในจุดนี้เองเดี๋ยวนะครับ ในส่วนของ ส.ว. นี้ นะครับ ผมคิดว่าส่วนแรกที่สำคัญคือการกลั่นกรองกฎหมาย
 ถ้ามีกลั่นกรองกฎหมายอย่างเดียวนี่ ส.ว. จะมาจากการเลือกตั้งหรือสรรหานั้นก็ไม่ใช่ไรครับ เพราะในที่สุด
 อำนาจแท้จริงมันอยู่ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ถ้าจะให้สมาชิกวุฒิสภานี้มีอำนาจกลั่นกรอง
 กฎหมายด้วย และแต่งตั้งด้วย หรือถอดถอนด้วยนี่มันเกิดปัญหาจริง ๆ หรือไม่ แล้วจะแก้ยังไงนะครับ
 ผมยังคิดว่าในส่วนของ การแต่งตั้งนี่นะครับ ที่ให้ ส.ว. พิจารณาในการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญนี้
 ผมคิดว่าเราคงดูสิว่ามีกลไกอื่นใหม่ที่จะแก้ไขนะครับ ผมอยากจะทำตัวอย่างเรื่องการสรรหาตุลาการ
 ศาลปกครองสูงสุด ซึ่งที่ผ่านมานี้ไม่มีปัญหานะครับ เพราะอะไรครับ เพราะการสรรหาตุลาการศาลปกครอง
 สูงสุดนี้ กรรมการตุลาการศาลปกครองสูงสุดเขามีกระบวนการสรรหาของเขา เขามีการทดสอบความรู้
 มีการสรรหาของเขา แล้วก็เสนอชื่อเดียวครับ เขาเสนอชื่อเดียวและให้วุฒิสภารับหรือไม่รับ ฉะนั้นผมคิดว่า
 ในส่วนของคณะกรรมการกลั่นกรองนี่นะครับ ไม่ว่าจะตำแหน่งไหนก็ตามนี้มีความสำคัญมากนะครับ ในชุด
 ของคณะกรรมการกลั่นกรองนี้เราคิดดูให้ดี สรรวจโครงสร้างก็ดี อาจจะตัดสัดส่วนของภาคการเมืองออกไป
 ที่ทำให้มีตัวแทนภาคการเมือง ๕ คนจากพรรคต่าง ๆ นี้เราอาจจะตัดออกไป และตั้งกรรมการสรรหาชุดนี้
 ให้ดีและเสนอชื่อเดียวนะครับ เพราะเสนออย่างน้อย ๒ ชื่อไปเลือกชื่อเดียวนี่นะครับ ไม่ว่าจะ เป็น ป.ป.ช.
 กิติ กกต. กิตินี่นะครับ พอไปถึงวุฒิสภา วุฒิสภาก็ต้องเลือกใช้ใหม่ครับ พอต้องเลือกนี้ฝ่ายการเมืองก็ลงมา
 ที่วุฒิสภา เสนอชื่อเดียวครับแบบตุลาการศาลปกครองสูงสุด วุฒิสภานี้มีหน้าที่ว่าจะเอาหรือไม่เอา
 แต่วุฒิสภานี้จะมีหน้าที่สำคัญ คือตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติและความประพฤติ อันนั้นผมถือว่า
 เป็นเรื่องสำคัญ และที่ผ่านมานี่นะครับผมยังเห็นว่าวุฒิสภาที่ผ่านมานี้เขาตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ
 ประวัติดูแลความประพฤติได้ดีนะครับ ไม่ว่าจะตรวจสอบประวัติกกต. กิติ ตรวจสอบประวัติ ป.ป.ช. กิติ
 คือเขาดูละเอียดนะครับว่าแต่ละคนนี่ผ่านการทำงานมาอย่างไร มีประวัติมาอย่างไร ผมคิดว่าวุฒิสภา

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนูญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

กลุ่มที่ ๗/๕

เขาทำมาไม่บกพร่องเรื่องการตรวจสอบประวัติ ฉะนั้นถ้าหากว่ามีคณะกรรมการสรรหาที่ดี ตัดฝ่าย
การเมืองออกไป เสนอชื่อเดียวและให้วุฒิสภาดังกรรมาการตรวจสอบประวัติว่ารับหรือไม่รับแค่นั้นครับ
ถ้าไม่รับคณะกรรมการสรรหาก็สรรหาใหม่ ถ้าเป็นลักษณะอย่างนี้ผมคิดว่าการแต่งตั้งบุคคลเข้าไปสู่
ตำแหน่งโดยสมาชิกวุฒิสภาก็คิดว่าไม่น่ามีปัญหาอะไร -----

- ๑๑/๑

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

พรเทพ ๑๐/๑

ในส่วนของการถอดถอนนะครับ จะไปบอกวุฒิสภาที่ผ่านมานี้เขาบกพร่อง มันคงไม่ถูกนะครับ แต่เราต้องให้ความเป็นธรรมเขา เพราะที่ผ่านมายังไม่เคยมีเรื่องถอดถอนนะครับ ยังไม่มีเลย ฉะนั้นในการถอดถอนนี้ ผมคิดว่า ในเมื่อมันยังไม่มีประวัติ หรือว่าไม่มีสิ่งบอกเหตุว่าวุฒิสภานี้ทำหน้าที่บกพร่องเรื่องถอดถอนนี้ ผมก็คิดว่าไม่น่าจะกังวลในเรื่องนี้มาก เพราะว่าผมคิดว่าพอกระบวนการถอดถอนเริ่มไปจริง ๆ อย่างที่ผ่านมานี้ นักศึกษารวมศาสตร์ลงลายมือชื่อนี้ะครับ ได้ไปประมาณ ๒๐,๐๐๐ กว่า ๓๐,๐๐๐ ชื่อนี้ะครับ ถ้ากระบวนการมันไปจริง ๆ แล้วนี่ ผมว่าถึงจุดหนึ่งนะครับ คนที่เสนอถูกถอดถอน ผมว่าลาออกเองหมด ไม่มีใครอยู่ละครับที่จะไปโดนโดนสวน โดน ป.ป.ช. และยังถ้ามีการ Direct democracy ประชาธิปไตยทางตรง โดยการถอดถอนโดยประชาชน อย่างที่เราได้คุยกัน ผมคิดว่าจะให้ ส.ว. ถอดถอนได้เหมือนเดิมก็ไม่มีปัญหาอะไร เพราะว่าถ้า ส.ว. ไม่ทำหน้าที่เดี่ยวประชาชนก็เข้าชื่อกันโดยตรงให้มีการถอดถอนอยู่ดี ผมคิดว่าในส่วนนี้ถ้าเราจะไปตั้งคำถามบอกว่า ให้ ส.ว. มาจากการสรรหาโดยตรง ผมคิดว่ามันจะแคบไป มันจะเหมือนกับซื้อกินไป ผมอยากจะขอให้แก้ว่า สมาชิกวุฒิสภาควรมาจากการสรรหาจากตัวแทนของทุกภาคส่วนในสังคม หรือจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนหรือไม่ เพื่อให้เขามีทางเลือก ให้เป็นความเห็นของประชาชนจริง ๆ ขอบคุณครับ

ประธาน : ขอเชิญท่านปกครองครับ

นายปกครอง ปรียากร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปกรณ์ ปรียากร ความจริงก็เป็นประเด็นเดียวกับท่านประธานที่เคารพ คือเรื่องของ ส.ว. นี้ ที่เราตั้งคำถามในข้อ ๗ และข้อ ๘ ในคราวที่แล้ว ที่ผมนำเสนอต่อสื่อมวลชนไปนี้ ก็จะมีคำถามกลับเข้ามาที่ตรงนี้ค่อนข้างมากกว่า ถ้าเราถามไปอย่างนั้นมันก็จะเหมือนกับว่าคณะกรรมการการยกย่องนี้แทบจะพันธงว่าเป็นเรื่องการสรรหาอย่างเดียว โดยไม่มีการเปิดหนทางให้มีการเลือกตั้ง แล้วบังเอิญก็มีบรรดา ส.ว. ในชุดที่ผ่านมาก็เขียนมาโดยตรงมาถึงผมเลยว่า เอ๊ะ ส.ว. เลือกตั้งนี่มันผิดอะไร อันนี้ก็เป็นประเด็นที่มันก็น่าจะมาปรับปรุง ๒ คำถามนี้ใหม่ ก็คือ ถ้าเราจะให้เขามีบทบาทในการกลั่นกรองในการตรวจสอบถ่วงดุล ในการที่มาของ ส.ว. ก็ควรจะมึลักษณะเช่นโดนนะครับ ซึ่งก็เห็นด้วยกับที่ท่านประธานได้ถามเข้าไปนะครับ

ที่นี้ในคำถามข้อที่ ๑๕ ที่เราถาม อันนี้อาจจะยังไม่ได้เป็นคำถามที่จะเป็นแบบสอบถาม แต่ว่าประเด็นที่เราต้องการทราบนี้ะครับก็คือ ในข้อที่ ๑๕ ถ้าเราตั้งไว้อย่างนั้นมันก็คล้าย ๆ ว่า คำตอบมันก็ชัดเจนแล้วเช่นเดียวกัน ก็คือ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญควรปลอดจากการครอบงำทางการเมืองอย่างแท้จริงหรือไม่ แนนอนเจตจำนงของรัฐธรรมนูญต้องการให้มันปลอดจากการครอบงำในทางการเมือง ที่นี้ถ้าเราจะตั้งเป็นคำถามในลักษณะเช่นนี้ ก็อาจจะต้องไปถามว่า ถ้ามันมีการแทรกแซงทางการเมืองขององค์การอิสระนี้จะมีวิธีการดำเนินการเช่นใด ซึ่งอันนี้ก็เป็นประเด็นที่มันจะทำให้คำถามในข้อที่ ๑๕ นี้มันไม่กำกวม หรือว่าเป็นการพันธงมากไป

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

พรเทพ ๑๐/๒

วันพฤหัสบดีที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ที่นี้ในคำถามโดยรวมนะครับ ผมคิดว่าถ้าเราจะเรียบเรียง หรือเรียงลำดับให้มันเป็นหมวดหมู่ของกลุ่มของการตอบที่มันเรียงลำดับไปนี่ก็อาจจะช่วยทำให้ความชัดเจนในเรื่องของคำถามที่เราต้องการทราบนั้นะครับ ง่ายสำหรับฝ่ายที่เขาไปสอบถามมากขึ้น ซึ่งทางฝ่ายผู้สอบถามก็คงจะไปทำเป็นแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่งนะครับ

ประธาน : มีอีก ๕ ท่านนะครับ ตามลำดับที่ได้ยกมือเอาไว้ละครับ มีท่านสุพจน์ ท่านสดศรี ท่านศรียาชา และท่านเดชอุดม แล้วก็ท่านธนพิชญ์ เชิญครับ ท่านสุพจน์

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ ครับ ผมอยากจะเรียนขอหารือว่าที่เราอภิปรายอยู่นี้มันเฉพาะสถาบันการเมืองหรือเปล่าครับ หรือว่าประเด็นจะเป็นประเด็นที่นอกสถาบันการเมืองเราจะพูดได้ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นผมอยากจะขอเสนออันนี้นะครับ ในมาตรา ๗ ของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ นะครับ ที่บอกว่า ในเมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้บังคับแก่กรณีใด ให้วินิจฉัยกรณีนั้นไปตามประเพณีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข -----

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนู
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

สุพิชชาย์ ๑๑/๑

ซึ่งอันนี้เราจะเห็นว่าในระยะเวลาที่ผ่านมามันมีปัญหามากนะครับ ว่าใครจะเป็นผู้วินิจฉัยในกรณีที่เกิดวิกฤตการณ์ทางการเมือง แล้วก็บางกลุ่มบางพวกก็บอกว่าให้เป็นพระราชอำนาจ แต่ก็ปรากฏว่าก็มีการถกเถียงกันไม่สิ้นสุด ทีนี้ก็ยังไม่มีองค์กรใด หน่วยงานใดที่จะเป็นผู้วินิจฉัยมาตรานี้ และขอเรียนหาหรือว่าถ้าเราจะเพิ่มประเด็นวันนี้ที่เราถามจากประชาชนนี้ มันจะเหมาะสมหรือสมควรแค่ไหน แล้วก็พิจารณาว่าจะให้ศาลเป็นผู้วินิจฉัยตัวบทอันนี้มาตรานี้ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : เชิญท่านสดศรีครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : กราบเรียนท่านประธานนะค่ะ ดิฉัน สดศรี สัตยธรรม สำหรับประเด็นแรกนี้ ในข้อ ๑ นี้ค่ะ ถ้าเราระบุชัดเจนว่าควรละจำนวน ส.ส. หรือ ส.ว. ลงหรือไม่นี้ น่าจะเป็นการชี้ว่านะค่ะ เราล วมตักันแล้วหรือยังว่าไม่ควรเกิน ๕๐๐ คนหรืออะไร อันนี้ยังไม่มีการพูดว่าควรจะมีหรือลดนี้ น่าจะเป็นลักษณะการตั้งคำถามกว้างนะค่ะ ไม่ใช่เป็นคำถามที่ยุติกันแล้วว่าควรลดจำนวน ส.ส. หรือ ส.ว. ลงหรือไม่ คืออันนี้ก็ต้องฟังทางฝ่ายพรรคการเมือง เพราะที่ผ่านมาได้มีการโต้แย้งกันมากเรื่องจำนวน ส.ส. หรือ ส.ว. อันนี้ถ้าให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นนี้เราไม่ควรจะเป็นการชี้ว่าควรลดจำนวน ส.ส. หรือ ส.ว. ลง

สำหรับข้อ ๙ นะค่ะ ดิฉันขอพูดไม่ใช่อยู่ในฐานะ กกต. นะค่ะ ดิฉันเคยผ่านทั้งงานศาลด้วยแล้วก็ทาง กกต. ที่ทำอยู่ปัจจุบันนะค่ะ การตรวจสอบ กกต. ก็ได้เรียนคร่าวๆ ที่แล้วแล้วว่าเราโดนถูกตรวจสอบโดยศาลมาตลอด เราไม่ได้มีอิสระมากมายถึงขนาดที่ว่าทำงานได้โดยที่ไม่มีใครยับยั้งหรือไม่มีใครสามารถตรวจสอบได้ ขอบถามคำถามนี้หนึ่งค่ะ ในฐานะที่เคยเป็นตุลาการมาก่อน ถามว่าตอนนี้ตุลาการนี้เราอยู่ในลักษณะตุลาการพีเวอร์ อะไร ๆ ก็รู้สึกศาลสำคัญมาก อะไรก็ถือว่าศาลเป็นสถาบันที่แตะต้องไม่ได้ ขอบถามนะค่ะ ดิฉันถามในฐานะประชาชนคนหนึ่งว่า ศาลสามารถตรวจสอบได้หรือไม่นะค่ะ ศาลมีความซื่อตรงเที่ยงตรงแค่ไหนเพียงไร อันนี้เราจะต้องพิจารณาดูเหมือนกันว่าถ้ามีสถาบันหนึ่งซึ่งแตะต้องไม่ได้เลย แล้วสามารถตรวจสอบได้ทุกองค์กรนี้ มันจะเป็นความถูกต้องหรือไม่ จริง ๆ แล้วนี้ข้อ ๙ ถ้าจะเปลี่ยนเป็นว่า ให้มีองค์กรที่ปราศจากการครอบงำจากการเมืองแต่งตั้งและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรอิสระ น่าจะเป็นการถูกต้องกว่า ไม่ใช่ระบุเฉพาะว่าศาลหรือฝ่ายตุลาการเท่านั้น ถ้าองค์กรที่ปราศจากการครอบงำของการเมืองแล้วนี้ น่าจะเป็นฝ่ายที่แต่งตั้งและตรวจสอบในการปฏิบัติงานขององค์กรอิสระทุกองค์กร มากกว่าที่จะอะไร ๆ ก็ขึ้นไปสู่ศาลหรืออะไรนี่นะค่ะ ดิฉันเห็นว่าไม่ควรจะดึงศาลเข้ามาเกี่ยวข้องกับการเมือง ศาลก็ต้องทำหน้าที่ศาล ต้องทำหน้าที่ในฝ่ายให้ความยุติธรรม ถ้าท่านดึงศาลเข้ามาเกี่ยวข้องกับการเมืองเมื่อไรศาลก็จะไม่เป็นศาล แล้วดิฉันวิตกว่าข้างหน้าถ้าศาลพีเวอร์มากมันก็จะมีความตกต่ำลงของสถาบันนี้ ดิฉันยังรักในสถาบันศาลอยู่อย่างเหมือนเดิม แล้วถือว่าดิฉันเกิดมาได้ และก็ดำรงตำแหน่งมาในขณะนี้ก็มาจากศาล ขอบพระคุณค่ะ

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

สุพิชชาลัย ๑๑/๕

ประธาน : ขอบพระคุณนะครับ บังเอิญวันนี้อาจารย์ธนบูลย์ไม่ได้มา เลยไม่ได้ฟังอะไร
จากอาจารย์ธนบูลย์ ขอเชิญท่านศรีราชาครับ

- ๑๒/๑

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ปทีตดา ๑๒/๑

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช : กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ
ผม ศรีราชา เจริญพานิช กรรมการการร่างครับ อันแรกผมว่ามันยังมีความเข้าใจไขว้เขวกันในเรื่อง
ของประชามติกับการรับฟังความคิดเห็น ผมคิดว่าบางทีคนไม่ค่อยจะเคลียร์ และก็ผลของการรับฟัง
ความคิดเห็นกับประชามตินี้ครับ ผมว่าต่างกัน ประชามตินี้ถามว่าเอาไม่เอา ผลออกมาอย่างไรต้องเป็น
ไปตามนั้น ผมว่าหลายท่านกำลังสับสนกับการรับฟังความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็นปกตินี้ของเราใช้
เดือกันยิ่งกว่าฝรั่งเจ้าของเรื่องนะครับ คือ Public hearing ส่วนมากจะใช้กันในเรื่องของผังเมืองซึ่งมันมี
ผลกระทบต่อบุคคล แต่เวลานี้เรามาใช้กัน ผมอยากจะกราบเรียนไว้อย่างนี้ว่า รับฟังความคิดเห็นนี่นะครับ
มันไม่ใช่เป็นการ สมมุติว่าเราไปรับฟังมาแล้วนี่ เขาบอกว่า ส.ส. นายกรัฐมนตรีต้องมาจาก ส.ส. เท่านั้น
เสร็จแล้วเราก็ต้องมาร่างตามเขาสั่งหรือเปล่า ผมขอให้เคลียร์ตัวนี้ก่อนครับ แต่ผมว่าไม่จำเป็น เรา
รับฟังความคิดเห็นมาแล้วนี่ หากเรามีเหตุผลที่จะไม่เห็นตามนั้น เราก็อธิบายได้นะครับ เพราะฉะนั้น
ไม่จำเป็นที่เราจะไม่จำเป็นจะต้องมานั่งใช้ความรู้ความสามารถ ใช้หลักเหตุผลในการร่างรัฐธรรมนูญ
ก็ถามคุณอยากได้ ๒๐ ประเด็น คุณก็ถามแล้วก็เอารวมมาร่าง เพราะฉะนั้นผมว่าเวลานี้คนเข้าใจไขว้เขวกัน
เยอะนะครับ และประชาชนที่เขาไปรับฟังความคิดเห็นเขาก็ดู ชี้ดูเขาด้วยว่า สิ่งที่เขาเสนอมาเราต้องทำตาม
ผมอยากจะขอให้เคลียร์ตรงนี้ ผมยืนยันครับ นั่งยัน นอนยันด้วย ว่าเรื่องของการรับฟังความคิดเห็นเป็น
การรับฟังภาคพลสะท้อนของสังคม ที่เรานำมาพิจารณาประกอบการร่างรัฐธรรมนูญเท่านั้น ไม่ใช่เป็น
ประชามติที่เราจะต้องปฏิบัติตาม ซึ่งเรื่องนี้เข้าใจผิดหรือสำคัญผิดกันมาหลายหนแล้ว เพราะบางครั้ง
การตั้งประเด็นคำถามต่าง ๆ นี้ เมื่อตั้งไปแล้วมันเกิด Bias ตั้งแต่เริ่มต้น คำตอบก็ต้องออกมา Bias ครับ
มันต้อง Bias และเราจะเอาสิ่งที่ Bias มาเป็นฐานในการคิด ผมว่าไม่ใช่ ฐานความคิดนี่นะครับ ผมว่า
มันสามารถทำได้ด้วยเหตุด้วยผล อย่างกรณีขออนุญาตอาจจะพาดพิงถึงคำพิพากษาศาลรัฐธรรมนูญ
นะครับ กรณีที่เคยตัดสินมาแล้ว การรอกการลงอาญานี้ครับ ไม่ถือว่าคนนั้นผิดนะครับ ว่าโดย Logic มันก็
ชัดเจนในตัวอยู่แล้ว เพราะว่ามันไม่มีความผิดแล้วมันจะรอลงอาญาไปทำไม ซึ่งอันนี้ทำให้ผมไม่รับศาล
รัฐธรรมนูญตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ผมถือว่าไม่มี Logic ไต ๆ เลยในการที่ตัดสินเช่นนั้นนะครับ

ประการถัดมานะครับ ที่ผมอยากจะเรียนว่าเวลานี้เรามีการผ่านออกไปทางสื่อ
โดยกรรมการ สสร. ของเราเองนี่ ผมก็ไม่แน่ใจนะครับว่า สิ่งที่ได้พูดออกไปตามสื่อนี้ มันจะสะท้อน
ให้เห็นถึงภาพของที่มันควรจะมี ควรจะเป็นในรัฐธรรมนูญเพียงใดนะครับ เช่น ไปอภิปรายกันเรื่องเกี่ยวกับ
ว่า ส.ส. ควรจะมีมากหรือน้อยนะครับ กรรมการบางท่านก็ไปพูดผ่านสื่อบอกว่า ควรจะต้องมีไม่น้อยไป
กว่าเดิม เพราะเหตุว่า ส.ส. จำเป็นจะต้องไปดูแลประชาชนในพื้นที่ ผมเปิดในรัฐธรรมนูญแล้วไม่มีสักฉบับ
ฉบับไหนที่บอกว่า ส.ส. จะต้องไปดูแลทุกข์สุขของประชาชน อำนาจนิติบัญญัติเป็นเรื่องของการที่จะทำ
กฎหมาย ถ้าเมื่อจะดูแลทุกข์สุขของประชาชนก็คือ จะต้องมาแก้กฎหมาย มาทำกฎหมายให้มันไม่เกิด

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

ปีที่ตตา ๑๒/๒

วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ความทุกข์ให้แก่ประชาชนหรือส่งเสริมให้เกิดประชาชนมีความสุขมากขึ้น แต่เวลานี้เราไปสร้างสิ่งที่เข้าใจผิดให้แก่ประชาชนกันเยอะพอสมควร เลยทำให้ ว่า ส.ส. นั่นคือผู้รับใช้ประชาชนนะครับ ใครทำอะไรไม่ได้ก็ต้องมาหา ส.ส. ส.ส. จะต้องไปจ่ายเงินค่าเผาศพ ค่าทอดกฐิน ค่าอะไรต่อมิอะไรนะครับ ซึ่งผมว่ามันเป็นฐานความคิดที่ผิดทั้งนั้น ซึ่งอันนี้ผมอยากจะให้ฝ่ายประชาพิจารณ์หรือฝ่ายให้ประชาสัมพันธุ์ มันควรจะประชาสัมพันธุ์ในสิ่งที่ถูก ไม่ใช่ประชาสัมพันธุ์ให้คนเข้าใจเรื่องผิด ๆ ที่มันไม่ใช่อยู่ในรัฐธรรมนูญนะครับ อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญนะครับ ที่ผมอยากจะทำกราบเรียนท่านประธาน อาจส่งผ่านไปถึงกรรมการชุดประชาสัมพันธุ์ด้วยนะครับ

ประการถัดมาที่ผมอยากจะทำกราบเรียนก็คือว่า เรื่องของวุฒิสภานี้ครับ เป็นเรื่องใหญ่ ผมว่าการที่ว่าจะให้เลือกตั้ง หรือสรรหา หรือแต่งตั้ง ผมคิดว่ามันต้องทำความเข้าใจในบทบาทเบื้องต้นก่อนว่า เอาวุฒิสภามาทำอะไร ที่แล้วมาด้วยความเคารพรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ ผมไม่เห็นด้วยตั้งแต่ วันออกแล้วว่าเขียนคุณสมบัติของวุฒิสภากับสภานิติบัญญัติ ไม่มีอะไรต่างกันเลย ต่างกันแค่อายุ ๑๐ ปี อายุมันทำอะไรได้ครับ มันเป็นเพียงตัวเลขเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นเมื่อเวลาได้วุฒิสภามาแล้ว มันจึงมี ปัญหา คุณจะเอาคนมากลั่นกรองกฎหมาย เสร็จแล้วคุณสมบัติตัวนั้นที่จะสรรหาคนมากลั่นกรองกฎหมาย ไม่มี ไม้ มีองค์กรนั้นมีประสบการณ์ผ่านงานมาในระดับหนึ่งเป็นอย่างน้อย ไม่ว่าจะ เป็นภาครัฐหรือเอกชนนี้ นะครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ

สันทนา ๑๓/๑

วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

และก็จะต้องมีคุณสมบัติที่มันเป็นที่ยอมรับของสังคม ว่ามีความสุจริตเป็นที่ประจักษ์ หรือว่าจะมีประสบการณ์อะไรอย่างใดอย่างหนึ่งมาเพื่อที่จะให้ Guarantee ว่า คนเหล่านั้นรุ่นๆ ที่นี้พอเวลามาถึงท้ายทอดในสภา ดูวุฒิสภาเขาอภิปรายแล้ว ผมก็เลยมีความรู้สึกว่าเขาพยายามแสดงให้เห็นว่าเขารู้ในทุก ๆ เรื่อง ทั้งที่จริง ๆ รู้หรือเปล่าไม่ทราบนะครับ แต่เราคาดหวังว่าวุฒิสภาก็คือสภาที่จะมากลั่นกรองกฎหมาย เพราะฉะนั้นเขาควรจะมีความรู้และประสบการณ์ในกฎหมาย ในเรื่องพุดงาย ๆ วิชาการระดับสูงพอสมควรที่จะมองออกว่ากฎหมายอันนี้ร่างขึ้นมาแล้วมันจะดีหรือไม่ดีแก่ประชาชนอย่างไร แล้วมันจะมีเทคนิคอย่างไรที่จะต้องผ่านไป อย่างเช่นสมมุติกฎหมายเรื่อง Nominee นี้ครับ เขาเรื่องเดียวนี่จะร่างอย่างไรที่จะทำให้รักษาผลประโยชน์ของคนในประเทศทั้งชาติได้นะครับ ไม่อย่างนั้นแล้วมันก็เข้ามาแทรกอยู่ในเหตุการณ์ทุกเรื่องเลยครับ แล้วเสร็จแล้วมันก็คือการที่ต่างชาติเข้ามาครอบงำในเรื่องบทบาทของประชาชนในด้านเศรษฐกิจ และในด้านอื่น ๆ เรากำลังจะไม่มีแผ่นดินอยู่แล้วนะครับท่าน ในพหุภาคีนี้หัวหน้ก็ดีนะครับ เวลานี้ก็ตั้งบริษัทต่างชาติ ตั้งเป็นบริษัทไทยนี้ครับ แต่ต่างชาติถือ เมื่อเขาถือโหนดถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินไม่ได้ เขาใช้บริษัท Nominee เป็นตัวถือแทน แล้วเขาก็แบ่งที่ดินตามส่วนที่เป็น Share ของบริษัทให้แต่ละคนอยู่โดยที่ไม่จำเป็นจะต้องมีชื่อในโหนด อย่างนี้เป็นต้น เราจะยอมอย่างนี้มาก ๆ ขึ้นหรือเปล่า ไม่อย่างนั้นกฎก็ดีกว่าดีลมุยกี้ดินนะครับ ที่อื่นก็จะไม่มีที่ดินของคนไทยอีกต่อไป จะถูกครอบงำโดยบริษัทไทยแล้วถือโดย Nominee ต่างชาตินะครับ อันนี้ก็คือสิ่งที่ เพราะฉะนั้นวุฒิสภานะครับ ผมยังเห็นว่าจะถามอย่างไรก็ตามก็เป็นเรื่องของความคิดเห็นของคน ผมก็ยังเชื่อว่าสิ่งที่ได้มานี้ครับ ผมเชื่อว่าเหตุผลนั้นสำคัญกว่าสิ่งที่จะได้มา ได้มาก็คือเป็นการสะท้อนความรู้สึกของคนที่มีต่อเรา มีต่อวุฒิสภา มีต่อสิ่งที่นั่นซึ่งทำให้เราจำเ็นที่จะต้องคำนึงถึงว่าสิ่งเหล่านี้หากเราไม่โอ้อ่อนผ่อนตามข้อมูลที่ได้มาแล้ว มีทางที่เขาจะล้มโดยที่ลงประชามติไม่เอาะครับ แต่ถ้าเมื่ออะไรก็ตาม ถ้าเมื่อเราจะเห็นว่าอันนี้เป็นหลักการที่ดีแล้วจะต้องยืนยัน มันก็ต้องมีคำอธิบายที่ดีพอต่อ Public แล้วก็คณะกรรมการประชาสัมพันธ์จะต้องชี้แจงให้ชัดเจนด้วย เพราะไม่อย่างนั้นจะกลายเป็นปัญหา ในท้ายที่สุดแล้ว ถ้าเมื่อเราไม่ทำตามนี้ เราจะกลายเป็นได้บทบาทบัญญัติของรัฐธรรมนุญที่เอาใจประชาชน แต่ไม่ใช่รัฐธรรมนุญที่ดีที่สุด ผมยังยืนยันนะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ผมขอกราบเรียนว่า พวกเราคณะกรรมการยกย่องนี้ครับเป็นหัวใจสำคัญ เพราะฉะนั้นถ้าเมื่อตรงนี้เราจะตั้งต้นให้ถูกแล้ว ผมว่ามันน่าจะเป็นสิ่งที่พูดกันได้ แต่ถ้าเมื่อเราตั้งต้นบอกว่า เอาผลของการประชามติทั้งหมดนี้ครับ ใครเขาอย่างไร เอาตามนั้น ผมคนหนึ่งผมขออนุญาตค้านเต็มที่ ผมว่ารัฐธรรมนุญนั้นเราต้องเป็นหลักนะครับ เรากรรมการยกย่องต้องใช้ความรู้ความสามารถ ใช้ประสบการณ์ของเราให้เป็นประโยชน์เป็นหลักและตลอดรัฐธรรมนุญที่ดีมีเหตุผล และสามารถอธิบายต่อ Public ได้ สามารถอธิบายต่อคนก็ได้แย้งเราได้นะครับ อันนี้ผมขอกราบเรียนในส่วนนี้นะครับ

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

สัปดาห์ที่ ๑๓/๒

เรื่องสุดท้ายที่ผมอยากจะพูดถึงก็คือเรื่องที่ว่าให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีมีผลประโยชน์ทับซ้อนทั้งในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่ง ผมอยากจะเดิมนำว่า ก่อน ด้วยครับ ก่อนจะมาด้วย เพราะมีฉะนั้นมันจะกลายเป็นเรื่องระหว่างเท่านั้น ก่อนในที่นี้หมายความว่า คุณเป็นเจ้าของสัมปทาน คุณมีเรื่องอย่างนี้ที่มีผลประโยชน์อยู่แล้ว แล้วก็มี Energy สูง ผมเชื่อเลยครับ ผมติดตามเรื่องนี้มาประมาณ ๕๐ ปีในฐานะที่เป็นครูบาอาจารย์ แล้ว Trend ของการที่มีนักธุรกิจมาสมัครเป็น ส.ส. กิติ ส.ว. กิติ ถ้าเผื่อเป็นเลือกตั้งนะครับ มันมี Trend มากขึ้นตลอดเวลา เมื่อสมัยก่อนต้น ๆ เมื่อ ๓๐ - ๕๐ ปีที่แล้ว มันยังมีอยู่ประมาณสัก ๓๐ - ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ตอนนี้ นักธุรกิจเข้ามาเป็น ส.ส. ส.ว. มีถึง ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ แล้วหรือเข้ามาแล้วแปลงตัวเป็นนักธุรกิจทีหลังก็มีนะครับ -----

- ๑๕/๑

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

พัชรี ๑๔/๑

เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นปัญหา เราจะทำอย่างไรที่จะ Design ว่าจะให้รัฐธรรมนูญของเรา มันไม่สามารถถูกรวบงำโดยภาคธุรกิจหรือทุนนิยมจนเกินไปนะครับ ซึ่งกระผมเห็นว่าการที่จะเติม คำว่า ก่อน มันจะมีน้ำหนักอยู่พอสมควร

และสุดท้ายฝากอีกนิดครับ อาจจะได้ไม่ได้อยู่ในหมวดนี้นะครับ แต่ผมยังอยากให้อยู่ใน หมวดอื่นที่เกี่ยวกับเรื่องกระจายอำนาจของท่านวิทยานะครับ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านนิดหนึ่ง เพราะว่า ท่านเชียร์เรื่องกระจายอำนาจ ผมยังให้เห็นว่าอยากให้มีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่เห็นว่า ผู้ที่ทำหน้าที่ คล้าย ๆ กับ ส.ส. หรือ ส.ว. ก็ดี ในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หากถูกฟ้องคดีทำนองเดียวกับนายกนะครับ ซึ่งเป็นฝ่ายบริหารหรือ ส.ส. ก็ตามนะครับ ซึ่งเป็นคนที่เป็น Public เป็นบุคคลสาธารณะ หากใครคนใด คนหนึ่งถูกฟ้องคดีหรือถูกตัดสินให้จำคุก ไม่ว่าจะเป็ศาลชั้นต้นหรืออย่างไรก็ตามนะครับ พอจำคุกปั้ เป็นอันขาดจากตำแหน่งเลย ผมอยากให้อธิบายสั้นๆ ลงไปถึงข้างล่างด้วย เพราะตัวนี้มันจะเป็นตัว ที่เกี่ยวเนื่องกับที่เกี่ยวกับการทุจริตในระดับของ อบต. อบจ. และอื่น ๆ อีกเยอะเลย ซึ่งจะทำให้มันชะงักขึ้น นะครับ ผมคิดว่าอันนี้จะเป็นแนวทางสำคัญอันหนึ่งที่จะทำให้รัฐธรรมนูญนี้มีบทบาทมากขึ้นนะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ผมขอแสดงความเห็นหน่อยนะครับ ในฐานะเป็นกรรมการ คือความเห็น ในเรื่องเกี่ยวกับเสียง รับฟังมาจากประชาชนข้างนอกนี้นะครับ มันเป็นเรื่องที่เราฟังทุกกลุ่ม ทุกพวก ทุกเหล่า แต่ว่าเสียงเหล่านั้นเป็นเพียงนำมาประกอบการพิจารณากร่างกฎหมายของคณะกรรมการ ยกย่องรัฐธรรมนูญนะครับ เอามาประกอบการพิจารณา ถึงแม้เป็นเสียงส่วนใหญ่ แต่ถ้าเปรียบเทียบเหตุผล กันแล้ว ข้อดี ข้อเสียแล้ว อะไรเป็นประโยชน์ต่อสังคมของประเทศหรือสังคมไทยมากที่สุด ผมคิดว่า ท่านกรรมการคงเลือกตรงนี้นะครับ เพราะฉะนั้นคงจะไม่ต้องไปกังวลว่าเสียงส่วนใหญ่จะเอาอย่างนี้ แต่ว่าเป็นเสียงที่พิจารณาแล้ว เหตุผลไม่เป็นประโยชน์อะไรต่อสังคมส่วนใหญ่ แต่เป็นประโยชน์เฉพาะกลุ่ม เฉพาะพวก อันนี้ผมก็เชื่อวิจาร์ณญาณของท่านกรรมการทุกท่านนะครับ ผมขอแสดงความเห็นไว้อย่างนี้ ในฐานะเป็นกรรมการคนหนึ่งนะครับ เพราะไม่ค่อยได้พูดด้วยครับ ที่นี้ต่อจากท่านศรีราชา ท่านพุดมี ประเด็นนำคิดมาก นำคิดหลายเรื่อง ต่อไปที่ท่านเดชอุดม แล้วมาท่านธนพิชญ์

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์ : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม เดชอุดม ไกรฤทธิ์ ครับ ขออนุญาตท่านประธานถ้าหากว่ามีกรออภิปรายบางส่วนที่ผมมาซักในเข้าวันนี้ซักกับท่านกรรมการ ท่านอื่น ผมมี ๕ ประเด็นครับ

ประเด็นแรกคือ ข้อ ๑ ที่ท่านสดศรีได้อภิปรายไปแล้วนี่นะครับว่า ควรลดจำนวน ส.ส. ส.ว. หรือไม่ ผมว่าถ้ามองอย่างนี้มันเป็นการถามตั้งเกินไปนะครับ ผมคิดว่าน่าจะเปลี่ยนคำถามใหม่เป็นเชิง Passive ว่า ควรจะเพิ่มจำนวนประชากรขั้นต่ำต่อจำนวน ส.ส. ผมเข้าใจนะครับ อยากจะให้ทางฝ่าย

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

พัชรี ๑๔/๒

เลขานุการของคณะกรรมการช่วยดูด้วยว่า ครั้งสุดท้ายที่เราใช้ ๑๕๐,๐๐๐ คน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วเราไม่ได้เพิ่มเลย เราเพิ่มจาก ๑๐๐,๐๐๐ คน เป็น ๑๕๐,๐๐๐ คน กว่า ๒๕ ปีแล้ว จากประชากรประมาณ ๓๐ ล้านคน เป็น ๖๒ ล้านคน ถ้าเราเพิ่มจากจำนวนประชากรขั้นต่ำเป็น ๒๐๐,๐๐๐ คน ตามที่ได้รับแจก เราจะมี ส.ส. อยู่ประมาณ ๓๒๐ กว่าคน แต่ถ้าเราเพิ่มเป็น ๒๕๐,๐๐๐ คน เราก็จะมีประมาณ ๒๕๐ คน เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและวิจัย ไม่ใช่ตั้งประเด็นว่าจะลดเขา ลดก็จะมีกระแสต่อต้านแรง แต่ถ้าเราทำในทำนอง Passive ก็คือบอกว่า จำนวนประชากรมันควรจะเพิ่มขึ้น เพราะว่าสัดส่วนประชากรเพิ่มขึ้นมามากแล้วนะครับ จาก ๓๐ ล้านกว่า ๆ จนเป็น ๖๒ ล้านคน ควรจะเพิ่มอัตราตรงนี้ ผมคิดว่าตรงนี้จะ เป็นจุดขายที่ถูกต้องมากกว่า ส่วนพวกเล็ก พวกใหญ่ อะไรนั้นก็ไปว่ากันอีกทีหนึ่งนะครับ

ประเด็นข้อที่ ๒ ครับท่านประธาน คือเรื่องคุณสมบัติ เมื่อก่อนท่านอาจารย์ศรีราชาได้กรุณาอภิปรายไว้แล้ว ข้อ ๑๒ กับข้อ ๑๖ เรื่อง ควรห้ามนายกรัฐมนตรีมีผลประโยชน์ทับซ้อนและคุณธรรม ผมมีความเห็นว่ามันไม่ใช่แต่เฉพาะนายกรัฐมนตรี มันรวมไปทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาด้วย -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

สายชล ๑๕/๑

วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

และการห้ามไม่ให้มีผลประโยชน์ทับซ้อนนี้ะครับ ก็คงไม่ใช่แต่เฉพาะระหว่างดำรงตำแหน่งหรือไม่ดำรงตำแหน่งแล้วนะครับ ผมมีความเห็นกว้างไปถึงว่าควรห้ามไม่ให้ะครับ มีการกำหนดไว้ในคุณสมบัติอย่างในมาตรา ๑๐๙ เดิมของผู้บุคคลต้องห้ามไม่ให้ใช้สิทธิรับสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ควรจะห้ามไปถึงว่า ห้ามไม่ให้บุคคลนั้น ถ้าหากบุคคลนั้นเคยเป็นผู้มีส่วนได้เสีย เป็นลูกจ้าง เป็นข้าราชการ เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือเป็นผู้รับสัมปทานทั้งโดยตรงและทางอ้อม รวมทั้งญาติโดยตรงได้รับสัมปทาน ได้รับประโยชน์ หรือมีสัญญาต่อรัฐบาล ๒ ปี ก่อนที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส. หรือ ส.ว. หรือ ๒ ปี ก่อนที่จะมาเป็นนักการเมือง คือขอความสะอาด เข้ามาให้สะอาดเลยครับ เพราะว่าในขณะนี้เท่าที่เราเห็นเท่าที่เราอภิปรายกันมาเราจะเห็นว่า รัฐบาลผมไม่ได้จะคิดว่าจะบอกว่าผู้รับเหมาไม่ดีนะครับ รัฐบาลเรามีผู้รับเหมาเยอะ ใน อบต. อบจ. ก็ผู้รับเหมาทั้งนั้นเลยครับ ตอนนี้เป็นรัฐบาลย่อย รัฐบาลขนาดใหญ่มีผู้รับเหมามาก ทุกคนก็เข้ามารักษาค่าผลประโยชน์ แล้วผู้รับเหมาเนี่ย เป็นผู้รับเหมาอะไรครับ สัมปทานทั้งนั้นเลยครับ ไปดูสิครับ แล้วสัมปทานเนี่ยไปแปรประโยชน์เป็นอย่างไรครับ โดยตรงและทางอ้อมก็คือว่า เอาเข้าตลาดหลักทรัพย์ ไม่ว่าจะผ่านทางด่วน โทรคมนาคม ทุกคนเข้ามาเพื่อรักษาประโยชน์ทั้งนั้น แล้วก็แจกหุ้น ให้หุ้นกันก็เป็นเพื่อการรักษาผลประโยชน์ เพราะฉะนั้นรัฐบาลผู้รับเหมาหรือผู้รับสัมปทานต้องหมดไปจากประเทศนี้ ไม่เช่นนั้นท่านก็ไม่มีทางทำลายเครือข่ายหรือระบบเครือข่ายที่เขามีผลประโยชน์ทางการเงิน ผมคิดว่าควรต้องมีการห้าม เพราะว่ามีหลาย ๆ กรณีที่เป็นข้าราชการ ผมยกตัวอย่างอย่างในสมัยหนึ่งมีอธิบดีท่านหนึ่ง ท่านให้ญาติสนิทไปซื้อที่ดินขาดใจทั้งหมดเลย เพราะท่านรู้ว่าจะมีการตัดถนนผ่านตั้งแต่สะพานพระปิ่นเกล้าไป สะพานพระปิ่นเกล้านี้ะครับ ซื้อไว้ก่อนหน้านั้นในสมัยที่ท่านเป็นอธิบดี พอท่านเป็นอธิบดีท่านกลัวว่าจะถูกสอบสวนเรื่องการใช้อำนาจไม่ชอบ เพราะให้ญาติไปซื้อไว้ ผลสุดท้ายท่านกลับมาเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เข้าพรรคการเมือง ตัวอย่างอย่างนี้มีให้เห็นและเป็นประจำ และซ้ำแล้วซ้ำอีก แสดงว่าประเทศไทยไม่ขัดหลาบกับบุคคลพวกนี้ที่จะเข้ามาเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง อันตรงเกียรติ ไม่ว่าจะ เป็น ส.ส. สมาชิกวุฒิสภา หรือนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี ผมคิดว่าต้องขจัดผลประโยชน์ตรงนี้ออกไปให้ชัดเจน นั้นเป็นประเด็นข้อที่ ๒ ครับ

ประเด็นข้อที่ ๓ เรื่องการตรวจสอบเกี่ยวกับเรื่องนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีถูกอภิปราย เราติดกับในรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เราไม่เคยสามารถอภิปรายรัฐมนตรีได้ แต่ผมยกตัวอย่างนะครับ โทนี่ แบลร์ รัฐมนตรีของอังกฤษต้องมาตอบคำถามกระทู้ของกรรมการ กรณีที่ตั้งสมาชิกวุฒิสภา หรือ House of Lords สภาขุนนาง ๓ คน เพื่อเป็นการตอบแทนกับการที่เขาได้รับเลือกตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี อีกสมัยหรือเปล่า ถึงแม้จะคุมเสียงข้างมากในสภา แต่ถ้ามีประเด็นเรื่องไม่สุจริตและประพฤติมิชอบต้องมาตอบครับ ไม่ใช่อ้างรัฐธรรมนูญแล้วก็บอกว่ามีเสียงส่วนใหญ่อย่างนี้ทำไม่ได้ครับ เพราะว่าประเด็นเรื่องนี้ เป็นประเด็นเรื่องศักดิ์ศรี เป็นประเด็นเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ผมเห็นว่า

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

สายชล ๑๕/๕

ถ้านายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่ไม่มาตอบคำถาม หรือกระทู้ถามของ ส.ส. ล.ว. ในรัฐสภาเกี่ยวกับเรื่อง
ความสุจริตและไม่สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ทั้งก่อนและหลัง ทั้งก่อนในขณะปัจจุบันที่ดำรงตำแหน่ง
ผมถือว่าไม่ให้เกียรติ และถ้าหากไม่มาถึง ๓ ครั้ง ควรจะอภิปรายไม่ไว้วางใจได้ทั้งคณะ ต้องใช้มาตรการ
ตรวจสอบที่เข้มงวด เพราะว่าเราเป็นมะเร็งร้ายครับ ต้องให้ยาแรง เพราะฉะนั้นข้อ ๑๓ และข้อ ๑๖
ผมเสนอเลยนะครับว่าในประเด็นเรื่องไม่สุจริตนายกรัฐมนตรีต้องมาตอบกระทู้ถามทุกครั้ง ถ้าขาด
๓ ครั้ง ก็ถือว่าไม่ไว้วางใจได้เลยนะครับ

ข้อ ๕ ครับท่านประธานครับ การมีส่วนร่วมของประชาชนในข้อ ๒๐ ในส่วนนี้ผมมี
ความเห็นที่ไม่ใช่เป็นเรื่องบัญญัติของรัฐธรรมนุญนะครับ สิทธิของประชาชนการมีส่วนร่วมตามหลัก
กฎหมายระหว่างหรืออะไรก็ดีที่เรายอมรับกันนะครับ กติการะหว่างประเทศของสหประชาชาติ มันเป็น
สิทธิอยู่แล้ว ไม่ใช่บัญญัติให้สิทธิเขาครับ บัญญัติรับรองสิทธิเขา -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

นิวกา ๑๖/๑

วันพฤหัสบดีที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ในอารัมภบทของกติกาต่าง ๆ เขาจะเขียนไว้เลยนะครับ ประเทศสมาชิกมีกติกาอย่างที่ผมอ่านนี่นะครับ จะต้องส่งเสริมให้สิทธิแก่การกำหนดชีวิตตนเองบังเกิดผลให้เป็นจริงจัง และจะเคารพสิทธินั้นตามกฎหมาย สหประชาชาติ สิทธินี้เป็นสิทธิที่ได้รับการรับรองแล้ว การมีส่วนร่วม เพราะฉะนั้นอย่าไปบัญญัติโดยบอกว่าให้สิทธิตามที่กฎหมายกำหนดไว้ สิทธิของเขามีอยู่แล้ว รับรองสิทธิของเขาว่าองค์กรใดที่จะไปก้าวล่วง สิทธิของประชาชนนั้นต้องได้รับอนุญาตจากประชาชน คือต้องส่งกฎหมายเข้ามายังรัฐสภาเพื่อจะเอาสิทธิของประชาชนไป ไม่ใช่ไปบัญญัติว่า ข้าพเจ้าจะให้สิทธิประชาชนอย่างนั้นอย่างนี้ ไม่ใช่ครับ ผมขอทำความเข้าใจในประเด็นข้อสุดท้ายเพียงเท่านี้ครับ กราบขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

ประธาน : ท่านธนพิชญ์ครับ

นายธนพิชญ์ มูลพฤกษ์ : ขอบคุณท่านประธานครับ ผมอยากจะเสนออีกสักข้อหนึ่ง นะครับว่าเราสมควรจะถามประชาชนใหม่ะครับ ในเรื่องอายุความครับ อายุความในการดำเนินคดีกับ นักการเมือง เราควรจะกำหนดใหม่เหมือนหลักทั่วไป หรือว่าควรกำหนดว่าไม่มีอายุความในการดำเนินคดี กับนักการเมืองหรือนักการเมืองท้องถิ่นอย่างที่ท่านวิทยาวานะครับ ว่าในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับตำแหน่ง หน้าที่ของเขาเราสมควรจะกำหนดใหม่ หรือไม่ควรจะกำหนดเรื่องอายุความครับ ก็อยากจะฝากที่ประชุม ใ้ว่าเราควรมีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญอันนี้หรือไม่ครับ

ประธาน : ต่อไปท่านวิทยา ท่านวิจิตร ท่านปกรณ์

นายวิจิตร วิชัยสาร : เรียนท่านประธานครับ ผม วิจิตร วิชัยสาร ประเด็นทั้ง ๒๒ ข้อนี้ เป็นประเด็นที่เราหังความคิดเห็นประชาชน และเป็นประเด็นที่อาจารย์จรัสจะนำไปทำวิจัยใช่ไหมครับ และเมื่อผลวิจัยออกมานั้นจะเป็นเปอร์เซ็นต์ที่ข้อออกมานี้จะพิจารณาอย่างไรผมอยากฟังเป็นความรู้ด้วยครับ เพราะว่าเดี๋ยวลูกข้อออกมาแล้วเราจะพิจารณากันอย่างไรบ้าง ตามท่านเลขาครับ

เลขานุการ : ไม่ทราบครับ ผมเรียนอย่างนี้ครับว่า วันนี้ความจริงผมติดต่อท่านอาจารย์ จรัสมาชี้แจงในที่ประชุมนี้ เผอญท่านมายังติดต่อกันไม่ได้ แต่เรียนว่าอย่างไรก็แล้วแต่ฝ่ายเลขาจะ ประสานงานกับ ๓ ชุดนั้นอีกทีหนึ่งว่าเมื่อนำเสนอเสร็จแล้วจะนำเสนอในรูปแบบไหน อย่างไรบ้าง เพื่อนำมาเสนอที่นี้อีกทีหนึ่ง ผมรับว่าจะไปประสานงานให้ครับ

นายวิจิตร วิชัยสาร : ขอบคุณครับ

นายวิทยา งานทวี : ผม วิทยา งานทวี นะครับ ขออนุญาตสนับสนุนที่ท่านธนพิชญ์ได้พูด นะครับ เรื่องการทุจริตคอร์รัปชันหรือเบียดเบียนรัฐโดยนักการเมืองหรือข้าราชการนี้ะครับ ไม่ควรมี อายุความครับ ผมคิดว่าเป็นสาระสำคัญ และผมก็ยังคิดว่าควรจะประจานพวกรัฐมนตรีหรือ นายกรัฐมนตรีที่ศาลตัดสินว่าเป็นผู้ทุจริตลงในหนังสือบทเรียนของนักศึกษาเลยนะครับ เพื่อเป็น

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

นิรโทษ ๑๕๖

แบบอย่างให้ แต่ไม่ทราบว่าจะเห็นด้วยหรือเปล่า ไม่อย่างนั้นมันไม่เกิดจริยธรรมที่ถูกต้องนะครับ ถ้าสอน
เด็กนี้ต้องสอนตั้งแต่อนุบาลเลยว่าใคร ตระกูลไหนมาอย่างไร ถ้าหากเหง้ามันชัดเจนผมว่าไม่มีใครกล้าที่จะ
ไปทำอะไรที่เบียดเบียนประชาชนที่ไม่ควรจะเป็น

อีก ๒ ข้อที่ผมอยากจะเสนอนะครับ คือผู้บริหารควรมีสติในการคุ้มครองเรื่องความ
ปลอดภัยและเรื่องการจลาจลนอกเหนือกว่าประชาชนหรือไม่ เพราะที่ผ่านมามีการใช้สิทธิเกินมากเกิน
กว่าที่ควรจะเป็น คือการรักษาความปลอดภัยมันควรจะทำ แต่ทำอยู่ในภาวะที่เหมาะสม แต่ปัจจุบันเกิด
ลักษณะของการที่เกิดการอุปถัมภ์จนเกิน เป็นการสร้างความไม่ชอบธรรมกับสังคมมาก ก็เลยคิดว่าเรื่องนี้
น่าจะเป็นประเด็นเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจให้กับประชาชน ผมเข้าใจว่าการทำประเด็นพวกนี้คงไม่ใช่
เรื่องที่จะให้มันเกิดการลงมติหรืออะไรก็แล้วแต่ แต่จะทำให้สะท้อนให้เห็นว่าคณะเรามองเรื่องประเด็น
พวกนี้เข้าไปสู่ด้วย เพื่อให้การยกย่องมีคำว่า จริยธรรมหรือคุณธรรมของนักการเมือง เกิดขึ้น

ประเด็นต่อมาก็คือเรื่องของเสนอว่าจะห้ามตำรวจไปทำหน้าที่อารักขานักการเมือง
เพื่อป้องกันการใช้ตำรวจไปในทางมิชอบ เพราะตำรวจจริง ๆ แล้วก็คือเป็นผู้ที่ถือกฎหมายอยู่ในมือ ถ้าการ
ไปช่วยนักการเมือง ไปอารักขานะครับ ก็จะทำให้การใช้อย่างไม่ถูกต้อง มีตำรวจคน ๒ คน แล้วก็มีมือปืนอีก
เป็น ๕๐ คน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

สตีมา ๑๗/๑

เพราะฉะนั้นการที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ก็เป็นการสร้างระบบมือปืน ระบบส่วนที่เป็นพรรคพวกนะครับ และทำให้
ประชนชนโดนเบียดเบียนสิทธิ ผมคิดว่าอันนี้เป็นสิทธิพื้นฐานเลยของประชาชนที่ควรจะเรียกร้อง เพื่อให้มี
ความชอบธรรม ก็ทราบเรียนว่าทั้งหมดนี้ก็คือผมยังคิดว่าประชาชนก็ควรจะรับรู้สิทธิที่ควรจะเป็นและก็
ไม่ควรจะโดนเบียดเบียนโดยผู้ที่มีอำนาจ ก็เลยขอเสนอที่ข้อเพื่อพิจารณา ถ้าหากเป็นไปได้ก็อยากให้เป็น
ความรู้สึกจากสะท้อนว่าทางพวกคณะ ๓๕ คน ก็มองเรื่องจริยธรรมเป็นปัจจัยหลักของการยกย่อง
รัฐธรรมนูญนั้นะครับ

ประธาน : มีอีก ๓ ท่านนะครับ ท่านปกรณ์ ท่านอดิพัทธ์ และก็ท่านเกริกเกียรติ นะครับ

นายปกรณ์ ปรียากร : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ปกรณ์ ปรียากร ผมมีความเห็น
เรื่องของการรับความคิดเห็นเป็นเรื่องที่สำคัญมาก และเราจะบอกว่าเราไม่รับฟังความคิดเห็นก็คงเป็น
การผิดหลักของการมีส่วนร่วมในการร่างรัฐธรรมนูญครั้งนี้ ทั้งนี้เพราะเวลาของเราสั้นมากนะครับ แล้วก็
เรื่องของการที่จะกำหนดประเด็นต่าง ๆ เราก็กำหนดประเด็นเฉพาะที่มันเป็นปัญหาอันเกิดมาจากการใช้
รัฐธรรมนูญฉบับที่แล้ว อย่างไรก็ตามก็มันก็จะมามีบางประเด็นที่ประชาชนหรือองค์กรต่าง ๆ ที่เราไปรับฟัง
ความคิดเห็น ซึ่งในครั้งนี้นี้ผมคิดว่าความสนใจที่มีต่อการร่างรัฐธรรมนูญคราวนี้สูงมากเท่าที่ได้มีโอกาส
ไปรับฟังความคิดเห็นในการทำงานของกลุ่มกรรมการชุดหนึ่งนะครับ และมีบางประเด็นด้วยซ้ำไป
ที่ประชาชนเขา Raise ขึ้นมาโดยที่เราอาจจะนึกไม่ถึง ผมไม่อยากจะให้เราคิดว่าเราเป็นผู้เชี่ยวชาญ
เสียทั้งหมด จนกระทั่งเรามองข้ามความสำคัญขององค์กรต่าง ๆ หรือประชาชนธรรมดาไป
และในขณะเดียวกันแม้ความเห็นส่วนน้อยที่เขาแสดงก็อาจจะเห็นที่ถูกต้องมากกว่าที่เรา
กันอยู่ ในห้องนี้ได้ ซึ่งอันนี้เป็นประเด็นที่สำคัญมากในเรื่องของการมีส่วนร่วมขั้นพื้นฐานของการ
ร่างกฎหมายใด ๆ ทั้งสิ้นนะครับ ผมไม่อยากจะให้บรรดาผู้ที่ร่างกฎหมายนั้นถือสิทธิของตนเองว่าเป็น
ผู้เชี่ยวชาญโดยตรง สำหรับในเรื่องของปัญหาที่มีการประมวลข้อมูล ผมคิดว่าอันนั้นเป็นปัญหาใหญ่ที่เรา
น่าจะจะต้องคิดต่อไปมากกว่า แะเท่าที่ได้ฟังจากทางด้านของคณะทำงานที่เขาพยายามที่จะประมวล
ความคิดเห็นนั้นะครับ เขาไม่ได้เน้นเฉพาะในเรื่องของการวิเคราะห์ในการเชิงปริมาณเท่านั้น เขายัง
พยายามที่จะวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพที่จะหาตรรกที่ป้องกันไม่ให้เกิดการที่เสี่ยงข้างมากนี้ลากไป
เพราะเราได้เคยมีกรณีอย่างนี้ในรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้วมาบ้าง และในรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้วก็จะเห็นชัดว่า
แม้จะมีเสียงส่วนใหญ่ แต่ว่าเป็นเสียงที่นำไปสู่ความอ่อนไหวในทางการเมืองหรือในทางด้านใด ๆ ก็ตาม
มันก็สามารถที่จะกลับกรองออกมาได้ในหลาย ๆ กรณีด้วยกัน เพราะฉะนั้นในภาระหนักที่ผมคิดว่า
คณะกรรมการการยกย่อง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านเลขานุการต้องทำก็คือ การประสานข้อมูลที่มัน
จะเข้ามา เพราะกระบวนการที่เราดำเนินการไปกับการรับข้อมูลกลับเข้ามามันมีระยะเวลาที่ผมคิดว่า
เราไปประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญในวันจันทร์ที่แล้วก็มีความห่วงใยกันค่อนข้างมากนะครับ เพราะฉะนั้นการ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

สตีมา ๑๗/๒

ขอบคุณหรือว่าการมีโอกาสที่จะคุยอย่างไม่เป็นทางการกับกรรมการชุดอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมการในการประมวลความเห็นที่เขารับมาจากกรรมการวิสามัญประจำจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งในขณะนั้นผมคิดว่าในบางพื้นที่ในภาคต่าง ๆ ก็ได้ดำเนินการอยู่อย่างกว้างขวางอยู่พอสมควรนะครับ แต่ในบางพื้นที่ก็อาจจะยังมีปัญหาอยู่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในเรื่องนี้ก็คงจะต้องผ่านเรื่องนี้ออกไปโดยเร็วเพื่อที่จะทำให้การดำเนินการในส่วนของกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องที่เขาประสานเข้ามาจะได้ดำเนินการได้อย่างรีบด่วนมากที่สุด

ส่วนในเรื่องของประเด็นคำถามปลีกย่อยหลาย ๆ ประเด็นที่กรรมการบางท่านอาจจะต้องการให้ถาม ผมคิดว่ามันไม่ได้อยู่ในส่วนของกฎหมายรัฐธรรมนูญ มันเป็นเรื่องของปัญหาในทางปฏิบัติของทางการบริหารที่มันเกิดขึ้น เช่น ในกรณีของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในกรณีของการใช้อำนาจอะไรต่าง ๆ ทำนองนั้น ถ้าเราไปกำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญตรงในส่วนนั้น มันก็อาจจะรุนแรงจนเกินเหตุนะครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

พทหาย ๑๘/๑

ประธาน : เรียนท่านอธิบดีครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อธิบดี เชื้อบุญชัย ; ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน ผม อธิบดีเชื้อบุญชัย ครับ ผมคิดว่าอยากจะเรียนเสนอเพื่อพิจารณาอีกประเด็นหนึ่งในเรื่องเกี่ยวกับความอิสระระหว่างข้าราชการการเมืองกับข้าราชการประจำออกจากกัน ตรงนี้ผมคิดว่าจริง ๆ น่าจะมีกลไกอะไรบางอย่างที่มากำกับทำให้ข้าราชการฝ่ายการเมืองนั้นไม่สามารถที่จะลงไปให้คุณให้โทษในทางที่มีชอบกับข้าราชการประจำได้ ช่วงที่ผ่านมาในระยะรอบปีที่ผ่านมาและก็มีมีการลงโทษหรือมีการปลดย้ายข้าราชการบางท่านที่ผ่านมา ส่วนหนึ่งก็อาจจะบอกว่าอาจจะเหมาะสมในเรื่องของสิ่งที่เห็นการกระทำของบุคคลเหล่านั้น และก็อาจจะบอกว่าไม่ได้เห็นประโยชน์กับส่วนรวม ทำให้ก่อให้เกิดความเสียหาย สมควรได้รับการถอดถอนหรือได้รับการรับโทษต่าง ๆ แต่ว่าบางทีถ้าคิดลึกลงไปมากกว่านั้นเหตุที่เป็นอย่างนี้อาจจะเป็นเพราะว่าตัวเขาเองนั้นต้องไปจ่ายอมที่สนองต่ออำนาจของคนที่มีอำนาจกำกับเขาอีกทีหนึ่ง เป็นไปได้ไหมครับที่อาจจะหากลไกอะไรบางอย่างที่มาแบ่งเส้นระหว่างการเมืองกับประจำว่าไม่ให้ก้าวล่วงเข้าไป ผมดูอย่างรวดเร็ว ๆ จากการคิดเร็ว ๆ ยกตัวอย่างเช่นการที่จะโยกย้ายคนที่อยู่ในตำแหน่งสำคัญนั้นไม่ใช่ใช้อำนาจขอ นายกรัฐมนตรีหรืออำนาจของรัฐมนตรีแล้วก็โยกย้ายได้ทันที แต่ถ้าสมมุติว่าอาจจะโยกย้ายในแง่ลักษณะที่ว่าต่อไปองค์กรอีกองค์กรหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นองค์กรกึ่งตุลาการ คือไม่ใช่หมายความว่าต้องไปขอศาลหรืออะไรลักษณะนั้น แต่ว่าเป็นองค์กรที่อาจจะจัดตั้งขึ้นมา และองค์กรเหล่านี้อาจจะเป็นคนที่มีอิสระที่ไม่จำเป็นต้องมาจากกระบวนการแต่งตั้งทางการเมืองอีกที เป็นต้น รูปแบบจะเป็นแบบไหนนั้นผมคิดว่าก็อยากจะฝากเอาไว้ว่าให้ประชาชนช่วยคิดวิธีตรงนี้ที เพราะว่ามีปัญหาในประเทศไทยเรามีภาคีชนข้างมากก็จะอยู่ตรงจุดนี้ว่าคนที่อยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ นั้นถึงจุดหนึ่งก็จำเป็นต้องไปสนองตอบต่ออำนาจของผู้มีอำนาจทางการเมือง เพื่อที่ตัวเองนั้นจะไม่ต้องหลุดพ้นจากวงจรอำนาจในส่วนของการข้าราชการประจำตรงส่วนนั้น นั่นเป็นประเด็นที่อยากจะเรียน ซึ่งตรงนั้นผมเองอาจจะนึกโยงออกไปถึงอีกในเรื่องเกี่ยวกับสัญญาสัมปทานต่าง ๆ พวกสัญญาสัมปทานต่าง ๆ เหล่านั้นอาจจะเรื่องของระหว่างการทำสัญญาสัมปทาน หรือไม่ก็เรื่องของการแก้ไขสัญญาสัมปทานในบางอย่าง คือเผชิญได้มีโอกาสเข้าไปดูสัญญาสัมปทานหลายโครงการและเห็นมีการแก้ไขการเปลี่ยนแปลงอะไรต่าง ๆ คือตอนต้นนั้นอาจจะทำและเข้มงวดและให้ประโยชน์ของฝ่ายรัฐกับฝ่ายเอกชนนั้นในลักษณะที่ Balance กัน ในลักษณะที่คงที่กันจะด้วยผลของการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล ด้วยผลของการเจรจาต่อรองอะไรบางอย่าง ซึ่งอาจจะให้ผลประโยชน์ในทางอื่นนอกเหนือจากผลประโยชน์ให้กับรัฐโดยตรงนั้น ทำให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาสัมปทานและทำให้ประโยชน์ที่รัฐจะพึงได้รับนั้นน้อยลงกว่าเดิมเยอะ และหลาย ๆ สัมปทานนั้นเชื่อว่าท่านประธานเองก็คงพอจะทราบว่าน้อยลงอย่างไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นอย่างนั้นได้ เพราะมันน่าจะมีกลไกอะไรอย่างหนึ่งไหมครับ เช่นเดียวกันว่าถ้ามีการแก้ไขสัญญาสัมปทานต่าง ๆ เหล่านี้ก็ควรให้องค์กรที่อิสระนั้น

คณะกรรมการยกย่องรางวัลรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เพทชาย ๑๘/๕

เป็นคนวิจิตรด้วยเป็นคนที่มีน้ำใจ ตรงส่วนนี้มันอาจจะรู้สึกว่ามันจะไปดึงเอาอำนาจบริหารของกระทรวงหรือ
ของฝ่ายบริหารนั้นมา แต่ว่าบางทีมันถ้ามองดูประโยชน์ส่วนรวมนั้นก็อาจจะเป็นไปได้ อาจจะสามารถทำ
ผมยกตัวอย่างในคดีอันนี้อาจจะเห็นทางด้านภาคเอกชนนะครับ เคยมีคดีในอเมริกาเรื่องของการที่
ก่อให้เกิดความเสียหายให้กับบริษัท เสร็จแล้วผู้ถือหุ้นนั้นก็ฟ้องกรรมการชุดนั้นยกชุด ก็ดำเนินคดีไป
ระยะหนึ่ง แต่ทั้ง ๒ ฝ่ายก็เจรจาตกลงกัน จนกระทั่งสุดท้ายประนีประนอมกันได้ว่าจะต้องชดใช้กันจำนวน
เท่าไร แต่การที่จะชดใช้จำนวนเท่าไรนั้นในกฎหมายหุ้นส่วนบริษัทของอเมริกานั้นไม่ใช่จบลงเพียงแค่นั้น
ต้องเสนอให้ศาลเป็นคนอนุมัติดูว่าความตกลงระหว่างผู้ถือหุ้นกับกรรมการที่ตกลงกันนั้นเป็นประโยชน์กับ
บริษัทจริง ๆ -----

คณะกรรมการธิการร่างรัฐธรรมนูญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

วัดนี้ ๑๗/๑

เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นไปได้หรือไม่ที่อาจจะมีระบบของการที่ถ้ามีการแก้ไขสัญญาสัมปทานในลักษณะที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผลประโยชน์ของรัฐนั้นจะต้องเสนอให้องค์กรสูงขึ้นไป ผมอาจจะมองดูแล้วอาจจะไกลทางด้านศาล เช่น เสนอศาลปกครองสูงสุดในการที่วินิจฉัยประเด็นในเรื่องนี้ คือถ้าไม่อย่างนั้นเดี๋ยวก็น่าจะเกิดปัญหาซึ่งสุดท้ายการปกครองก็ต้องไปวินิจฉัยเองอยู่ดี อันนั้นก็เป็นที่ประเด็นที่ผมคิดว่าอยากจะเรียนเสนอว่าน่าจะลองพิจารณาดูว่าให้ประชาชนได้เสนอความเห็น ๒ - ๓ เรื่องนี้ด้วยหรือไม่ครับ

ขอบคุณมากครับ

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

ผม เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม ผมจะขออภิปรายแบ่งเป็น ๒ ส่วนครับ ส่วนหนึ่งคือจะขออภิปรายสนับสนุนเพื่อนสมาชิกได้พูดมาแล้วบางประเด็นที่ผมคิดว่ามันเป็นเรื่องสำคัญ และส่วนที่ ๒ จะเป็นข้อเสนอใหม่ อีก ๒ ประเด็นนะครับ คือสำหรับในเรื่องที่ตอนเบื้องต้นที่เพื่อนสมาชิกได้พูดมาแล้วผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญทั้งนั้น แต่อยากย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทั่วไปเป็นเรื่องสำคัญ หรือแม้แต่วิธีการประชุมของเราที่ท่านประธานก็ยอมบอกว่าเปิดให้ฟังกันอย่างเปิดเผย อันนี้ผมว่าเป็นส่วนดีของคณะกรรมการธิการร่างของเรา

ที่นี้ในประเด็นที่ ๒ ก็พาดพิงถึงท่านอาจารย์ศรีราชาก็คือว่า ต้องทำความเข้าใจก่อนว่าที่เราไปรับฟังไม่ใช่เรื่องที่จะมาผูกมัดเรา คือหน้าที่ของกรรมการร่างก็คือฟังความคิดเห็นให้มากแล้วเก็บมาประมวลว่าเราจะร่างรัฐธรรมนูญที่ดีที่ให้กับเมืองไทยควรจะเป็นอย่างไร อันนี้ผมว่าเป็นสิทธิของเราในการที่จะยกย่อง ส่วนจะผ่านหรือไม่ผ่านก็ไปผ่านตามสภาร่างรัฐธรรมนูญทั้ง ๑๐๐ คนเอากับเราด้วยหรือไม่ เสร็จแล้วยังต้องไปถามประชาชน เพราะฉะนั้นในสิ่งที่เราคิดว่ามันควรจะตั้งอยู่ในรัฐธรรมนูญนี้เราควรจะต้องใส่เข้าไป

ในประเด็นถัดมาก็คือในเรื่องของคุณสมบัติของผู้ที่จะมาสักรับเลือกตั้ง ผมว่าทั้ง ส.ว. ส.ส. และสมาชิกสภาท้องถิ่น ที่ท่านเดชอุดมได้พูดถึงว่าควรจะดูว่าไม่มีส่วนสัมพันธ์ ไม่มีส่วนเกี่ยวพันกับธุรกิจที่เข้ามาเป็นเวลาอย่างน้อย ๒ ปี แต่ถ้าไปดูธุรกิจ อบต. หรืออะไรต่าง ๆ มันก็คือพวกรับเหมาก่อสร้างทั้งนั้น อันนี้ผมว่าถ้าจะทำการเมืองให้สะอาดมันก็ต้องลงไปทุกระดับตั้งแต่ ส.ส. ส.ว. ลงไปหมดเลย อันนี้เป็นประเด็นที่ผมว่าน่าจะต้องทำ

ในประเด็นถัดมาก็คือเรื่องอายุความ ถ้าเป็นคดีของการคอร์รัปชัน ผมว่าไม่ควรมียุอายุความไม่จำกัดอายุความทุกระดับ ไม่ว่าจะระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติถ้าเป็นเรื่องทุจริตไม่มีอายุความ อันนี้คือประเด็นที่ขออภิปรายสนับสนุนเพื่อนสมาชิก

อีกประเด็นหนึ่งที่ผมคิดว่าเป็นเรื่องใหม่ ผมขอเสนอ ๒ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ ก็คือว่าการจำกัดอำนาจการใช้จ่ายของนายกรัฐมนตรี คือว่าจากประสบการณ์ที่ผ่านมาจะเห็นว่านายกรัฐมนตรีมี

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนูญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

วันนี้ ๑๙/๒

อำนาจทั้งทางตรง ทางอ้อมในการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด ที่นี้ว่าเราจะจำกัด
อย่างไรมันก็เป็นเรื่องกฎหมายการเงิน กฎหมายเรื่องเกี่ยวกับในรัฐธรรมนูญ เรื่องนี้ผมได้ปรึกษากับท่าน
ศาสตราจารย์จรัสว่าเราจะศึกษาและจะใส่ตรงนี้อย่างไร เพราะว่าในทางที่เป็นจริงจากเรื่องที่ผ่านมามันก็ทำให้
ใช้อำนาจในการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน คือหมายความว่างบประมาณมันผ่านสภา แต่ว่าไม่ได้ระบุ
รายละเอียดว่าใช้จ่ายอะไรบ้าง นายกรัฐมนตรีก็ใช้อำนาจสั่งงบกลาง ถ้าท่านไปศึกษาดูในวงของรัฐบาลที่
ผ่านมงบกลางเพิ่มอย่างผิดปกติ ปี ๒๕๔๗ ซึ่งก่อนปีเลือกตั้งปี ๒๕๔๘ งบกลางสูงถึงประมาณ ๒๒
เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณรายจ่าย อันนี้ก็คือเอาเงินภาษีไปซื้อเสียงอย่างถูกต้องตามกฎหมาย -----

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนูญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

วชิราภรณ์ ๒๐/๑

เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเรื่องนี้เมื่อมันมีบทเรียนแล้วเราควรจะต้องศึกษาตัวนี้ ส่วนที่ ๒ ก็คือเงิน
นอกงบประมาณ หมายถึงว่าองค์กรของรัฐวิสาหกิจอะไรต่าง ๆ ที่ธนาคารต่าง ๆ ที่เป็นธนาคารของรัฐก็คือ
สนองตอบนโยบายของรัฐบาลปล่อยกู้หรืออะไรต่าง ๆ พวกนี้เป็นเงินผมว่าเกิน ๑ ล้านล้านบาทนะครับ
ตัวเลขคร่าว ๆ ประมาณ ๑.๒ ล้านล้านบาทที่ผมดูนะครับ อันนี้มันไม่มีใครไปควบคุม เพราะฉะนั้นถ้าคุม
ตรงนี้ไม่ได้ผมคิดว่าปัญหาทั้งหลายก็ตามมา เขาบอกว่าถ้าอยากจะเป็นเผด็จการในคราบรัฐสภาเขาบอกว่า
ต้องทำให้ได้ ๕ อย่าง ขออนุญาตท่านประธาน คือ ๑. เขาบอกว่าต้องคุมสภาให้ได้ทั้งสอง ๒. คุมระบบ
ราชการให้ได้ ทั้งทหาร ทั้งพลเรือน ๓. คุมองค์กรอิสระให้ได้ ๔. คุมศาลให้ได้ทุกศาล ๕. ปิดปาก
สื่อมวลชนและปิดปากนักวิชาการให้เงียบสนิท เขาบอกถ้าทำได้ดังนั้นก็เป็เผด็จการโดยสมบูรณ์ บังเอิญ
ทำได้บางอย่างไม่ได้หลายอย่าง เพราะฉะนั้นเราต้องพยายามที่ว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ในรัฐธรรมนูญ
ฉบับใหม่

คราวนี้ประการสุดท้ายเลยที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอ ที่ท่านอาจารย์ประพันธ์เสนอนี้
ผมอยากจะเพิ่มเติมตรงนี้ว่าในสัญญาสัมปทานทั้งหลายทั้งปวงที่ได้ทำไปแล้วหากเป็นการฉ้อฉล ทำให้รัฐ
เสียเปรียบให้มีการสามารถที่จะทบทวนการแก้สัมปทานเหล่านั้นได้หรือไม่ ผมอยากจะฝากตรงนี้นะครับ
คือมันมีหลายประเด็นที่เห็นกันชัด ๆ ว่าในกรณีของบริษัทโทรศัพท์มือถือก็เจ้าหนึ่งขอแก้ไขต่ออายุสัญญา
จาก ๒๐ ปีเป็น ๒๕ ปี คือหมายความว่าตอนเข้ามาเล่นการเมืองขั้นแรกก็คือต่อจาก ๒๐ ปีเป็น ๒๕ ปี
เสร็จแล้วก็ลดเงินสัมปทานที่ต้องจ่ายให้ วิธีการก็คือเขาเปลี่ยนบอร์ดทั้งหมด เปลี่ยนผู้บริหารทั้งหมด แล้วก็
แก้ไขสัญญาแล้วก็มานที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็เซ็นอนุมัติไป ถ้าดูอย่างนี้ก็ถูกต้องตาม
ขั้นตอนทุกอย่าง แต่มันฉ้อฉล ทำให้รัฐเสียเปรียบเป็นเงินหลายหมื่นล้านบาท ในกรณีอย่างนี้ถ้าเราจะเขียน
ในรัฐธรรมนูญว่าให้มีการทบทวนที่จะแก้สัมปทานได้หรือไม่ ผมฝากประเด็นในแง่กฎหมายว่ามันจะไป
กระทบสิทธิหรืออะไรต่าง ๆ ผมคิดว่าถ้าแก้ได้ผมว่าจะแก้ปัญหาได้อีกเยอะ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ท่านสุพจน์ ท่านชูชัยครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ผม สุพจน์ ไข่มุกด์ ครับ มีประเด็นอันหนึ่งซึ่งเรา
อาจจะลืมไปนะครับที่ว่าเคยมีหลายครั้งที่ผู้นำรัฐบาลไทยสมัยก่อน ๆ เดินทางไปต่างประเทศ แล้วก็ไป
พบปะกับผู้นำต่างประเทศหลายครั้งหลายหน บางครั้งก็ไปเจรจาในระดับที่ว่าตามลำพังหรือว่าสองต่อสอง
บางครั้งก็ไปพบปะเจรจากันเป็นหมู่คณะ แล้วก็ปรากฏในภายหลังว่า มีข่าวว่าได้ไปเจรจาผลประโยชน์
ธุรกิจส่วนตัว แล้วก็ก็มีข่าวเนื่อง ๆ ออกมา ไม่ว่าจะเป็นหลายประเทศด้วยกัน แล้วกลับมาก็ไม่มีใครรู้
ไม่มีใครเห็น ไม่มีใครรับทราบ ผมอยากจะเสนอให้ว่ามีการที่จะระบุว่าเมื่อผู้นำประเทศ หัวหน้ารัฐบาล
ไปเจรจาธุรกิจการเมืองต่าง ๆ ไม่ว่าจะเรื่องอะไร ยกเว้นเรื่องความมั่นคงนะครับ ขอให้มารายงานต่อสภา
หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งนะครับ อย่างเช่นที่ท่านนายกรัฐมนตรียุคปัจจุบันนี้ท่านทำอยู่ ท่านไป

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

วชิราภรณ์ ๒๐/๒

ประเทศไหนท่านก็กลับมารายงานต่อผู้สื่อข่าวหรือว่าต่อสภา ต่อ ครม. ให้เป็นหลักฐานไว้ว่าที่ท่านไปเจอเจอ
เรื่องนั้นเป็นผลประโยชน์ต่อส่วนรวมนะครับ ไม่ใช่ผลประโยชน์ส่วนตัว ไม่ใช่เพื่อพวกพ้อง ขอฝากประเด็นนี้
ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ผม นายแพทย์ชูชัย ศุภวงศ์ ครับ ผมเสนอ ๓ ประเด็นสั้น ๆ ครับ
ประเด็นที่ ๑ ควรจะมีคำถามว่าควรลดจำนวนประชาชนในการเสนอกฎหมายทั้งใน
ระดับชาติ ระดับท้องถิ่นหรือไม่ ระดับชาติก็อาจจะให้เลือกคณะครับ ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ จนถึง ๕๐,๐๐๐
เพราะปกติเรากำหนด ๕๐,๐๐๐ โขใหม่ครับ ระดับท้องถิ่นคงเป็นเปอร์เซ็นต์ของจำนวนผู้ใช้สิทธิ อันนี้ก็คง
ต้องดูอีกทีนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ควรลดจำนวนในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทั้งระดับชาติและ
ระดับท้องถิ่นหรือไม่ จำนวนก็คงกำหนดให้เลือกดู เพราะว่าที่ผ่านมาเกือบ ๑๐ ปีโอกาสที่จะเกิดอย่างนี้นั้นจะ
มากนะครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

วชิรี ๒๑/๑

ประเด็นสุดท้ายคือควรมีกองทุนสนับสนุนการเมืองภาคประชาชนหรือภาคพลเมืองหรือไม่ เช่น การจัดเวทีนโยบายสาธารณะเพื่อพัฒนาท้องถิ่น การจัดเวทีพบปะของปราชญ์หรือผู้นำชาวบ้านที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเมืองของพรรคการเมือง การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาวิจัยเพื่อจัดทำกฎหมายที่เสนอโดยภาคประชาชน การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการใช้สิทธิในการเสนอข้อกฎหมายในการรวบรวมรายชื่อหรือว่าการเสนอถอดถอน ซึ่งรายละเอียดตรงนี้คงต้องไปทำอีกทีเพื่อไม่ให้เกิดการใช้สิทธิโดยกลั่นแกล้งหรือโดยฟุ่มเฟือยนะครับ เพราะผมเห็นว่าการเมืองภาคประชาชนหรือภาคพลเมืองที่ผ่านมาในรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ก็มีเจตนารมณ์ที่ดี แต่ว่าการเกิดขึ้นของการใช้สิทธิยังไม่ปรากฏเป็นสิ่งที่ชัดเจนนะครับ แต่ว่าเราได้ใช้เงินจำนวนมากอย่างง่ายดายเป็นเวลาเกิดวิกฤติในการพยุงบลาตหุ่นหรือตลาดหลักทรัพย์ เราใช้เงินเป็นหลายหมื่นล้านบาท หรือเราใช้เงินจำนวนมากมาสนับสนุนกิจการของพรรคการเมือง หรือแม้กระทั่งใช้เงินจำนวนมากในการที่รักษาระบบการทำงานของทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ถ้าเราใช้เงินแค่จำนวน ผมไม่ทราบจำนวนเท่าไรนะครับที่ ส.ส. หรือ ส.ว. ใช้กัน แต่ว่าถ้าเราใช้เงินประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์ของ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ในการสนับสนุนการเมืองภาคพลเมืองนี้ ตรงนี้ก็ทำให้ประชาธิปไตยโดยโดยฐานรากจะมีความเข้มแข็งมากขึ้น ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เมื่อกี้ผมเห็นท่านสดศรียกมือหรือครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : นิดเดียวค่ะท่าน ดิฉัน สดศรี สัตยธรรม ในเรื่องงบลับนะคะ เรามีงบลับกันหลายหน่วยราชการเหลือเกินนะคะ แล้วก็ทั้ง กรม. ทั้งอะไรจะมีทั้งหน่วยทหารอะไร ก็จะมีงบลับ จะเป็นไปได้ไหมว่าควรจะมีการตรวจสอบงบลับ มีองค์กรหนึ่งสำหรับที่จะตรวจสอบ หรือจะลึกลงไปในงบลับว่าใช้จ่ายกันอย่างไร อันนี้จะใส่ไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ อันนี้ดิฉันขอเป็นข้อหารือนิดหนึ่ง ขอขอบคุณค่ะ

ประธาน : เชิญท่านนุรักษ์ครับ

นายนุรักษ์ มาประณีต : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ผม นุรักษ์ มาประณีต ตามที่ได้มอบส่วนที่ ๓ ที่จะไปทำเกี่ยวกับองค์กรอิสระ เราจะประชุมกันในวันพรุ่งนี้ ตอนนี้อยู่ที่งานวิชา ก็ไม่ได้มา เพราะฉะนั้นคำถามที่จะเข้าไป ในฐานะที่ผมเป็นรองประธาน อยากจะขอลง wniosสิทธิสักนิดหนึ่งว่า จะขอเพิ่มเติมอีกสักครั้งหนึ่ง ในส่วนของผมที่อยากจะเสนอเกี่ยวกับองค์กรอิสระที่น่าจะสอบถามเข้าไป ตามที่ท่านธนพิชฎีได้เสนอในข้อที่ ๒๔ ว่า นักการเมืองที่กระทำผิดทุจริต ไม่ควรมีอายุความใช่หรือไม่ ผมอยากจะเติมไปด้วยว่า นอกจากนักการเมืองแล้ว น่าจะรวมถึงข้าราชการเข้าไปด้วย เพราะว่าในปัจจุบันที่ ป.ป.ช. มีปัญหามาก ก็เพราะว่ามันขาดอายุความ และก็ต้องรีบเร่งทำงานอย่างฉุกเฉิน เพราะฉะนั้นไม่ว่านักการเมืองหรือข้าราชการที่กระทำผิดไม่ว่าจะอายุความ เพื่อเปิดโอกาสให้ ป.ป.ช. ซึ่งทางคณะผมก็คิดอยู่เหมือนกันว่าจะแก้ไขปัญหานี้ในจุดนี้อย่างไร ในเรื่องอายุความ เพราะวาคติที่เข้ามาสู่

คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

วชิรี ๒๑/๕

ป.ป.ช. มากมายเหลือเกิน ไม่สามารถที่จะสอบสวนและส่งฟ้องได้ทัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการ
ที่ทุจริตมีมากเหลือเกิน คิดว่าน่าจะสอบถามไปด้วย และในกลุ่มที่ ๓ ก็คิดว่าควรจะแก้ไขปัญหานี้
แล้วจะเสนอที่ประชุมคราวต่อไป

อีกข้อหนึ่งที่ผมใคร่จะเสนอ ในส่วนขององค์กรอิสระ น่าจะสอบถามว่าควรจะมี
งบประมาณโดยอิสระหรือไม่ โดยกำหนดเป็นอัตราส่วนลงไปในงบประมาณเลย เพราะว่าจะได้ปลอด
จากฝ่ายบริหาร ไม่อย่างนั้นทางฝ่ายบริหารสามารถที่จะบีบองค์กรอิสระได้โดยไม่จัดสรรงบประมาณให้
ก็ไม่สามารถทำอะไรได้ -----

- ๒๒/๑

คณะกรรมการสิทธิการยกเว้นรัฐธรรมนูญ

หน้า ๒๒/๑

วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ผมขอเสนอว่าในส่วนของงบประมาณนี้ น่าจะสอบถามแต่เพียงว่า ในองค์กรอิสระควรจะจัดงบประมาณตามอัตราส่วน เพื่อจะให้ เป็นองค์กรที่อิสระที่แท้จริงหรือไม่ครับ

ส่วนอีกประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะให้สอบถาม ก็คือว่า อัยการสมควรถูกแยกออกมา เป็นองค์กรอิสระหรือไม่ ในประเด็นนี้ผมได้เปิดประเด็นในกลุ่มย่อย เพราะผมเห็นว่าในส่วนอัยการที่ฟ้องคดี ปัจจุบันนี้ไปแอบอยู่ในองค์กรอื่น สมัยก่อนก็อยู่ในกระทรวงมหาดไทย ต่อมาก็สำนักงานกฤษฎีกา ปัจจุบันก็ไปอยู่กับกระทรวงยุติธรรม ก็สามารถที่จะถูกครอบงำโดยฝ่ายบริหาร การสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้อง มีโอกาสที่จะถูกฝ่ายบริหารครอบงำได้ การฟ้องก็อาจจะเกรงใจหรืออะไร แม้กระทั่งแยกออกมาเป็น กลุ่มองค์กรอิสระก็น่าจะดีขึ้นสำหรับประชาชน แล้วก็ดีขึ้นสำหรับในการตรวจสอบ เพราะว่ามันการเมือง หรือข้าราชการที่ทุจริต แล้วก็อาจจะไป Co. กันกับ ป.ป.ช. ก็สามารถที่จะให้องค์กรนี้เดินหน้าได้ แล้วก็ เติบโตอยู่ก็เปิดโฉมหน้าขึ้นมาให้ประชาชนรู้ แล้วก็สามารถที่จะตรวจสอบได้ ก็จะสามารถนำคนที่ ทุจริตประพฤติมิชอบเข้ามาสู่กระบวนการศาลได้อย่างดีขึ้น

อีกประการหนึ่งที่ผมอยากจะเสนอ ซึ่งเกี่ยวกับ กกต. เพราะว่าในปัจจุบันนี้ ถ้าเกิดว่า กกต. สั่งถูกไปเหลือง โใบแดงแล้ว ถ้าใครถูกสั่งโใบแดงแล้วก็ต้องเลือกตั้งใหม่ แล้วผมก็ อยากจะตั้งคำถามว่าในจุดที่ว่า ถ้าดูในมาตราของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๘๕/๑ วรรคท้าย ถ้า กกต. มีคำสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง โดยถ้าหากเพิกถอนใครซึ่งได้รับคะแนนเลือกตั้งมากที่สุดในเขตเลือกตั้งนั้น ก็ให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง สั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ ผมอยากเสนอความเห็นว่าจะให้ผู้ที่ได้คะแนนลำดับถัดไปเป็นผู้ที่ได้รับ การเลือกตั้ง เหตุผลนะครับ เพราะว่าถ้าบ้านเราเลือกตั้งแล้ว เลือกตั้งใหม่ก็ต้องเสียงบประมาณมาก แล้วผู้ที่ถูก กกต. โใบแดงตัดสิทธิไปแล้ว คือบุคคลนั้นก็สมควรที่จะเป็นผู้แทนแล้ว ก็ถูกตัดสิทธิไปแล้ว ก็มาเลือกตั้งใหม่ น่าจะเอาบุคคลที่ลำดับถัดขึ้นไปขึ้นมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนที่เลย มันก็จะ มีผลดีตรงที่ว่าผู้ที่สมัครรับเลือกตั้งจะเป็นการที่ตัดโอกาสที่เขาจะซื้อเสียงมาก เพราะว่าถ้าซื้อเสียงแล้ว เมื่อถูกตัดสิทธิแล้วก็จะหลุดไปเลย เพราะฉะนั้นจะเป็นการป้องกันการซื้อเสียงได้ส่วนหนึ่ง ส่วนจะป้องกัน วิธีการถูกกลั่นแกล้งอย่างไรก็ค่อยไปคิดกันอีกที เพราะว่าปัจจุบันนี้การถูกกลั่นแกล้งโดยบุคคลอื่น ซึ่งมาซื้อเสียงแทนก็มีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในปัญหานี้ผมอยากจะใคร่สอบถามว่าถ้าจะให้ผู้ที่ได้คะแนน ในลำดับถัดไปเป็นผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งหรือไม่ เพราะว่าในจุดนี้ก็จะตัดปัญหาในการที่ซื้อเสียงได้เยอะ แล้วก็ตัดปัญหาเราจะต้องไม่ต้องเสียงบประมาณได้มากขึ้น

อีกข้อหนึ่งประกอบการในข้อนี้คือว่าควรจะมีศาลเลือกตั้งหรือไม่ อาจจะเป็นศาลฎีกา แผนกเลือกตั้ง หรือว่าศาลเลือกตั้งไปเลย ซึ่งผมขอเสนอว่าน่าจะเป็น เพื่อประหยัดงบประมาณ น่าจะมี

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

นภา ๒๒/๕

ศาลฎีกาแผนกเลือกตั้ง ซึ่งวินิจฉัยกรณีเฉพาะ ส.ส. หรือ ส.ว. ถ้าเป็นการเลือกตั้งส่วนในเรื่องของ อบต.
อบจ. นี้ ก็ยังคงให้เป็นอำนาจของ กกต. ต่อไป ขอขอบคุณครับ

- ๒๓/๑

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

เยาวเรศ ๒๓/๑

วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ประธาน : เหลืออีก ๒ ท่านนะครับ คือท่านไพโรจน์กับท่านไชยยศ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ขออนุญาตครับท่านประธาน กระผม ไพโรจน์ พรหมสาส์น กระผมคิดว่าคงจะยังมีประเด็นที่อยากจะให้สอบถามอีกหลายเรื่องหลายอย่างนะครับ หลายประเด็นที่กล่าวถึงเมื่อเข้านี้ก็จะเป็นประเด็นสำคัญที่ฝ่ายเลขานุการอาจจะสรุปนำไปให้ทางฝ่ายที่จะไปรับฟังความคิดเห็นได้นำไปสอบถาม เนื่องจากว่าบางประเด็นก็อาจจะต้องสอบถามไปยังหน่วยที่เกี่ยวข้อง หรืออาจจะไม่ต้องถึงกับต้องถามความคิดเห็นจากประชาชนนะครับ ผมคิดว่าในฐานะที่เป็นฝ่ายประสานข้อมูลนะครับ ได้รับการประสานจากทางฝ่ายนั้นว่าต้องการประเด็นตัวสุดท้ายแล้วครับตอนนี้ เพราะว่าเขาจะเริ่มออกไปรับฟังแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเอาเฉพาะประเด็นหลัก ๆ ดีไหมครับ ส่วนบางประเด็นที่เราคิดว่ามันน่าจะเป็นประโยชน์ในรัฐธรรมนูญนี้เราก็เอามาใส่ไว้ในกรอบที่ ๑ กรอบที่ ๒ กรอบที่ ๓ อะไรก็แล้วแต่ ไม่อย่างนั้นแล้วมันจะมีอะไรเยอะแยะมากมาย ซึ่งบางเรื่องบางอย่างไปตามชาวบ้านเขา เขาก็ไม่รู้เรื่องด้วยนะครับ ผมคิดว่าน่าจะเป็นอย่างนั้นมากกว่า ขอบพระคุณครับ

ประธาน : ท่านไชยยศนะครับ

ศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ : ท่านประธานครับ ผม ไชยยศ เหมะรัชตะ ผมอยากจะสนับสนุนในข้อ ๒๕ ที่มุ่งเน้นเรื่องของการเมืองและข้าราชการที่กระทำคามผิดโดยทุจริตไม่ควรจะมีอายุความนั้นนะครับ อยากจะให้เน้นถึงเรื่องระยะเวลาในการดำเนินการด้วย เพราะว่าบางครั้งมันถึงทางตัน ไม่ว่าจะเป็นศาลรัฐธรรมนูญ กกต. อะไรต่าง ๆ ห่วงเรื่องใบเสร็จมากเหลือเกินนะครับ อาจจะต้องใช้ระบบไต่สวนที่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด ค่าใช้จ่ายในการที่เราจะจัดการให้มีการเลือกตั้งแล้วเอาคนใบ้ตัวออกไปนั้นนะครับอาจจะจำเป็น ถ้าทำไปสักระยะหนึ่งในที่สุดคนที่ไม่ดีก็จะมีไม่กล้าเข้ามาสู่วงการการเมือง คนที่ได้น้ำดีต่าง ๆ ก็จะไม่กล้าเข้ามาทำงานมากขึ้นครับ ขอบคุณครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : ขอบคุณมากครับ ท่านประธานครับ

ขออนุญาตเร็ว ๆ นิดเดียวเท่านั้นเองครับ คือผมเข้าใจว่าในประเด็นเรื่องงบประมาณนั้นในต่างประเทศจะมีงบประมาณเรื่องการสนับสนุนการทำวิจัยของประเทศ การวิจัยค้นคว้าและพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตรงนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งของเราเกษตรนี่ ประเทศหลาย ๆ ประเทศนี่ อาจจะต้องเป็นอัตราเปอร์เซ็นต์ของงบประมาณแผ่นดินเลยที่เป็น Fix เอาไว้ ไทยเราเองนั้นแต่ก่อนก็เคยทำ แต่ว่ามายุครัฐบาลชุดที่แล้วนั้นเข้าใจว่าก็เกลี้ยให้เป็นบางส่วนเท่านั้นเอง แต่ว่าถ้าใครต้องการทำอะไรก็มาขอของบส่วนตัวต่างหาก คือของรัฐบาลนะครับ แต่ว่าเขาอนุมัติเป็นการส่วนตัว เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ผมคิดว่าเพื่อพัฒนาประเทศเราให้มีความก้าวหน้าในทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อไปข้างหน้า นั้นอาจจะจำเป็นต้องพิจารณาในประเด็นนี้ด้วยนะครับ

ประธาน : เชิญอีกท่านหนึ่งท่านสุดท้าย

คณะกรรมการสิทธิการยกย่องรัฐธรรมนูญ

เยาวเจศ ๒๓/๖

วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช : ขอประทานอนุญาตท่านประธานนิตหนึ่งครั้ง
กราบขอบพระคุณครับ ผม ศรีราชา เจริญพานิช นะครับ ผมอยากจะเสริมนิตหนึ่งในข้อ ๒๔ ที่ท่าน
อาจารย์ไชยยศได้พูดไปเมื่อกี้นี้ครับ เห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะต้องมียุทธเวลา แต่ผมมีข้อที่อยากจะ
เสนอแนะท่านเลขานิตหนึ่งนะครับว่า เขียนตรงนี้ครับว่า นักการเมือง ข้าราชการที่กระทำการทุจริต
ไม่ควรมียุทธเวลา มันอาจจะเข้าใจระหว่างพวกเรากันเอง แต่พอลงไปถามประชาชนไม่รู้ว่าจะถามอะไร
อย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นคำถามทั้งหมดนี้ครับ ๒๐ กว่าคำถามนี้ผมว่าจะต้องไป Review ใหม่ให้เป็น
คำถามที่มีความชัดเจนและง่ายที่ประชาชนเขาจะรู้ได้ว่าเราจะสื่อความอะไร ผมเองผมอยากจะเพิ่ม ๒๔
นิตนะครับว่า นักการเมือง และอาจจะวงเล็บ รวมทั้งนักการเมืองท้องถิ่นด้วยอะไรอย่างนั้นครับ
และข้าราชการที่กระทำความผิดทุจริตในกรณีต่าง ๆ ไม่ควรมียุทธเวลาในการฟ้องร้องต่อองค์กรที่จะมี
อำนาจในการตัดสินคดีอะไรทำนองนั้นครับ คือให้มีภาพที่ชัดเจนที่ประชาชนจะเข้าใจ

ประเด็นสุดท้ายที่ผมอยากทราบว่าควรจะได้หรือไม่ครับ ซึ่งผมว่าอันนี้เป็น
Hot issue ที่ผมอยากจะได้ ควรจะมีการลงโทษทางอาญาแก่ผู้ที่ซื้อเสียงหรือผู้ที่รับเงิน หรือสิ่งของอะไร
บางอย่างเพื่อเป็นการตอบแทนในการลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งนี้ครับ อันนี้ผมว่าจะเป็นปัจจัยสำคัญ
ที่จะทำให้การซื้อเสียงนี้มันจะซาลง เพราะว่าผู้สมัคร ส.ส. ที่จ่ายนี่ก็จะโดนใช้โทษใหม่ที่จ่ายโดนนี้พวกนี้
ไม่ค่อยกลัวเท่าไรครับ พวกนี้ก็ยังคงจ่าย แต่คนที่รับนี้ครับ ต่อไปนี้จะโดนด้วย -----

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

จักรภา ๒๔/๑

แล้วก็อยากจะให้ กกต. ทำหน้าที่ตั้งแต่ก่อนเลือกตั้งที่จะต้องไป Survey ดูเลย มีว่าใครรับ ใครจ่ายอะไรบ้าง หรือเปล่า แล้วก็ฟังคดี ผมว่าอันนี้มันจะเป็นการแก้โดยตรงกับการที่จะทำให้คนไม่ผูกพันกับการที่จะรับเงิน จ่ายเงินหรือสินบนอย่างอื่นในการที่จะลงคะแนน ซึ่งตรงนี้ประชาสัมพันธ์ไปมันจะเป็นการชู่ ชู่คนไปในตัว ด้วยว่าต่อไปนี่นะท่านรับ ทั้งผู้ให้และผู้รับโดนด้วยกันทั้งคู่ในการซื้อเสียง ขอบพระคุณครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ท่านประธานครับ ผมขอ ๑๐ วินาที ท่านประธานครับ ชูชัย ศุภวงศ์ ครับ ช่วยให้ฝ่ายเลขาช่วยพิมพ์เพิ่มลงไปด้วยครับว่าคำถามคือควรมีกองทุนสนับสนุนการเมืองภาค ประชาชนหรือไม่ เดี่ยวถ้าทางฝ่ายรับฟังความคิดเห็นไม่เข้าใจผมจะอธิบายให้เขาฟัง

เลขานุการ : ท่านประธาน ที่ไม่พิมพ์คือไม่เห็นด้วยนะครับ เพราะว่าผมเข้าใจว่าถาม อย่างนี้ประชาชนก็เห็นด้วยอยู่แล้วครับ มีกองทุนประชาชนนี้ อย่าไปตามเขาเลยครับ

นายชูชัย ศุภวงศ์ : ผมคิดว่าไม่แน่ เพราะว่ากระบวนการถามเป็นกระบวนการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน แล้วก็ประเด็นเรื่องงบประมาณที่ท่านนุรักษ์เสนอ ผมคิดว่าอันนี้เป็นประเด็นสำคัญ เพราะว่าปกติงบประมาณมันรวมศูนย์ แต่ว่าเรากำลังออกแบบสังคมที่ไม่ให้รวมศูนย์ ข้อเสนอของผมอันนี้ ก็เหมือนกันครับ อย่างน้อยก็เป็นการ Educate ประชาชนว่าสิ่งนี้สามารถเกิดขึ้นได้ครับ

นายสุพจน์ ไชยมุขดี : ท่านประธานครับ นิดเดียว ในข้อ ๒๔ จะรวมพนักงานรัฐวิสาหกิจ ด้วยหรือเปล่าครับ เพราะว่ามันเฉพาะข้าราชการการเมือง แล้วก็ข้าราชการด้วย แต่ว่ารัฐวิสาหกิจมันก็มี ส่วนด้วยนะครับที่ว่ากระทำทุจริตอะไรต่าง ๆ อาจจะใช้คำรวม ๆ ไปว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐอะไรต่าง ๆ ตรงนี้ นะครับ

เลขานุการ : แก้เป็น และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้ใหม่ครับ ทุกประเภทหรือเปล่าครับ

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ : ขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่งครับ ท่านประธานครับ ขออนุญาตนิดเดียวครับ ไหน ๆ ก็ไหน ๆ นะครับ ในข้อ ๒๔ ผม ไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ ในข้อ ๒๔ ที่กระทำ ความผิดทุจริต มันน่าจะรวม และมีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ เข้าไปด้วยจะได้ครบถ้วนครับ

นายวิทยา งานทวี : ท่านประธานครับ เรายังอยู่ ๔.๑ อยู่หรือเปล่าครับ

ประธาน : ผมกำลังสรุปแล้วครับ

นายวิทยา งานทวี : ถ้าอย่างนั้นผมขออนุญาตมี ๒ ประเด็นครับ อันที่ ๑ คือที่ผมเสนอ ให้ตำรวจไม่ไปอารักขา ผมอย่างไรก็ขอให้มี เพื่อเป็นความรู้สึกของประชาชนที่เป็นนะครับ ท่านสมคิด ท่านไม่ควร อันนี้เป็นแค่ความรู้สึกของประชาชนที่ควรจะต้องแสดงออก ถ้าท่านตัดสินใจตรงนี้นะครับ ผมคิดว่า ท่านไม่ให้ความเป็นธรรมกับผมครับ ผมขออนุญาต เพราะหลายท่านผมปรึกษาแล้วทุกคนบอกว่า ถ้าไม่อย่างนั้นท่านให้ประท้วงเลยครับ มีคนสนับสนุนให้ผมประท้วงว่าถ้าท่านไม่ใส่เท่ากับท่านตัดสินใจผม โดยไม่ชอบธรรมครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ

จักรภา ๒๔/๕

วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เลขานุการ : ไม่ได้ตัดสินสิทธิ์เลยครับท่านวิทยา คือผมเข้าใจว่าคำถามบางคำถาม ตามไป
ประชาชนเขาก็จะตอบว่าเห็นด้วย

นายวิทยา งานทวี : ก็อยากให้เห็นด้วยครับ

เลขานุการ : คือคำถามที่ถามไปเหมือนเรื่องกองทุนครับ ผมยังอยากว่าถ้าเดียวกันอย่างนี้
ผมก็ขอให้ลงมติท่านประธานครับ เราลงมติไปบางเรื่องก็ดีเหมือนกัน คือไม่ใช่เรื่องผมจะตัดอะไรหรอก
แต่ผมเข้าใจว่าคำถามมันเยอะมากครับ แล้วก็ถามไปก็จะเบลอไปหมด แล้วคำถามบางคำถามที่รู้คำตอบ
อยู่แล้วอย่าไปถามเขาเลย นี่ความเห็นผมนะครับ ความเห็นส่วนตัวนะครับท่านวิทยา ไม่ได้ว่าใช้อำนาจหรือ
อะไรตัดสินสิทธิ์ แต่ว่าถ้ายืนยันผมก็ในฐานะฝ่ายเลขานุการไม่เห็นด้วย อันนี้ถ้าที่ประชุมจะเห็นด้วยผมคิดว่าต้อง
Debate กัน

นายวิทยา งานทวี : ที่ผมเห็นนะครับ ท่านชูชัยเสนอไปหลายเรื่องก็ดีแต่ท่านก็ไม่ได้ใส่
ที่ผมเสนอนี้ผมคิดว่าเป็นความรู้สึกของประชาชน ท่านว่าประชาชนเห็นด้วยแต่ท่านไม่ใส่ ท่านไม่ใส่ตรงนี้
ไม่เป็นไรครับ ในรัฐธรรมนูญท่านคิดว่าควรใส่ไหม ผมก็เลยเรียนถามว่าถ้าท่านเลขานุการพูดมาตั้งนาน
อยู่ ๆ ท่านก็ตัดสินสิทธิ์สิ่งที่ควรจะเป็นเฉย ๆ อย่างนี้ ผมว่ามันไม่ใช่ครับ แล้วก็หลายท่านก็บอกว่าคุณวิทยา
ต้องประท้วงอย่างเดียวครับ ถ้าอย่างนั้นมันไม่ได้สิทธิ์ที่ชอบธรรม

ประธาน : เอาอย่างนี้ครับท่านวิทยากรครับ เรื่องที่ท่านพูดหรือว่ากรรมการท่านอื่น
ท่านพูดเอาไว้ ถึงแม้จะยังไม่ได้ใส่ มันยังไม่สิ้นสุดหรอกนะครับ ถึงเวลาที่ตามกรอบอะไรต่าง ๆ เราจะต้อง
เข้ามาอีกหนหนึ่ง เรามีโอกาสที่ได้พูดกันแล้วกับบรรจุไว้ แต่ผมคิดว่าบันทึกของฝ่ายเลขานุการที่ท่านแสดง
ความเห็นอภิปรายกันมานี้ก็บันทึกไว้หมด แล้วผมจะดูอีกทีหนึ่งและท่านเลขานุการไม่ได้ตัดสินสิทธิ์ ท่านอาจจะ
หิวข้าวท่านก็ได้ล่ะครับ

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๒๕/๑

นายวิทยา งานทวี : ถ้าอย่างนั้นขออนุญาตอันที่ ๒ เมื่อสักครู์สรุปรายงานการประชุมครั้งที่ ๒ ที่เรียกเรื่ององค์กรอิสระนะครับ พอตีผมเมื่อสักครู์นี้ผมจะไปนัดหน่อยที่เรียนว่า เรื่องขององค์กรอิสระ เรื่องของอัยการ แล้วยังอีกอันหนึ่งคือภาคประชาชนด้วยครับ ขออนุญาตให้ใส่ลงไปด้วยครับ ในรายงานครับ

เลขานุการ : ภาคประชาชนว่าอย่างไรนะครับ

นายวิทยา งานทวี : องค์กรภาคประชาชนที่ทำหน้าที่เป็นองค์กรอิสระเพื่อตรวจสอบตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ภูมิภาค จนถึงส่วนกลางครับ

เลขานุการ : ได้ยวฝ่ายเลขานุการไปเปิดบันทึกเทปแล้วกันนะครับ แล้วบันทึกอีกหนึ่งครับ

นายวิทยา งานทวี : มีเรียนไว้ในนั้นนะครับ

เลขานุการ : ท่านประธานครับขออนุญาตอย่างนี้ครับ ความจริงคำถามเราได้มากพอสมควร แล้วผมไม่ได้ตัดอะไรนะครับ ความจริงก็พยายามจะดูรวม ๆ ถ้าบันทึกทุกคำถามลงไป ผมเข้าใจว่าฝ่ายที่เขาไปตั้งคำถามก็จะเบลอ นะครับ ไม่แน่ใจว่าคำถามไหนเป็นคำถามหลัก คำถามไหนเป็นคำถามรอง ผมก็เรียนว่าจะขออนุญาตว่าเพิ่มมาเยอะกันพอสมควรแล้วนะครับ แล้วเอาอย่างที่ท่านประธานว่าได้ไหมครับ

๑. ตั้งคำถามไปอย่างนี้ ๒๘ คำถาม เป็นคำถามที่เข้าใจว่าท่านจรัญแก้ไขของฝ่ายเลขานุการไปแล้วก็ตั้งเพิ่มเติมจำนวนมาก

๒. ก็คือฝ่ายเลขานุการจะบันทึกรายละเอียดของการพูดวันนี้ทั้งหมดนะครับและส่งให้ชุดอาจารย์เจิมศักดิ์แนบไปด้วยนะครับ

๓. ก็ไม่ตัดสิทธิท่านกรรมาธิการท่านใดเลยนะครับ ถ้าจะเสนอรายละเอียดเป็นคำถามไปที่อาจารย์เจิมศักดิ์ก่อนนะครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ก็ไปตั้งคำถามอีกทีหนึ่ง เข้าใจว่าคงได้ทั้งหมดครับ ทั้ง ๒ - ๓ วิธีการที่ผมได้เรียนครับ

ประธาน : ท่านสดศรีครับ ขอเป็นท่านสุดท้ายก็แล้วกันนะครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : นิดเดียวค่ะท่านประธาน ดิฉัน สดศรี นะคะ เมื่อสักครู์นี้ที่ฟังท่านอาจารย์ศรีราชาได้อภิปรายเห็นด้วยอย่างยิ่งนะคะ ปัญหาของ กกต. ตอนนี่คือการซื้อสิทธิ ขายเสียง แล้วเรากำลังหาวิธีจะปราบในเรื่องนี้ แต่ก็ต้องใช้เวลามาก แล้วอย่างที่ท่านว่าควรจะออกเป็นกฎหมายว่าคงโทษผู้ซื้อด้วย เมื่อขายไม่ถูกต้องแล้ว ซื้อก็ต้องไม่ถูกต้องด้วย เพราะฉะนั้นขอ ช้อ ๒๙ ได้ไหมคะ ทางฝ่ายเลขานุการ เพราะว่าอันนี้เรื่องสำคัญนะคะ แล้วก็ มีแค่ ๒๘ ช้อมันไม่ค่อยสวย ใช้เลข ๙ ลงท้ายดีไหมคะท่าน ขอบพระคุณค่ะท่าน

คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

สุภาภรณ์ ๒๕/๒

เลขานุการ : การซื้อสิทธิ ขายเสียงมันผิดอยู่นี้ครับท่าน ผิดทั้งซื้อ ทั้งขายอยู่แล้วนี่ครับ
ไปตามประชาชนผมยังไม่รู้จะถามว่าอะไร คือถามสิ่งที่มีมันเป็นอยู่แล้วนี่

นางสดศรี สัตยธรรม : คือเท่าที่ได้ณะคะ เราลงโทษแต่เฉพาะผู้ที่จ่ายเงิน ผู้ที่ซื้อเรายัง
ไม่ได้มีการลงโทษกันในพระราชบัญญัตินี้คะ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : กราบเรียนครับ ท่านประธานครับนิดเดียว ที่ผมขออภิปรายว่า
ที่ประชุมเห็นด้วยไหมที่ว่าผู้นำรัฐบาล หัวหน้ารัฐบาลไปเจรจาต่างประเทศกลับมาต้องรายงานแก่รัฐสภา
หรือเปล่า

เลขานุการ : อันนี้เห็นด้วยครับท่าน แต่ว่าท่านจะให้ตั้งคำถามด้วยใช้ไหมครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ใช่ครับ

เลขานุการ : คือที่พูดเห็นด้วยทั้งนั้นเลยนะครับฝ่ายเลขานุการ แค่ว่าคำถามคือวาระของเรา
คือจะตั้งคำถามใหม่ คือไม่ใช่เนื้อหาว่าจะเห็นด้วยไม่เห็นด้วยนะครับ

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม : ของคุณสดศรีน่าจะถาม คนที่เคยรับ
เงินอยู่ บอกต่อไปนี้รับเงินมันผิดกฎหมายนะ ถามตรง ๆ แบบนี้ เรื่องจ่ายมันจ่ายอยู่แล้ว แต่ที่นี้ไปจับ
ตรงนั้นมันอาจจะไม่ได้ผล แต่ว่าจับคนจิ้มมันเหมือนกับเชือดไก่ให้ลิงดูนะครับ คือรู้ว่าต่อไปนี้รับเงินเขา
ก็ผิด อันนี้ผมว่ามันจะได้ผลทางด้านจิตวิทยา ลองถามดู

เลขานุการ : ผมเชื่อกฎหมายเท่านั้น ท่านสดศรีขี้ขี้ไหมครับ รับเงินก็ไม่ผิดกฎหมาย
หรือครับ ผมเข้าใจว่าผิดครับ ผมจึงบอกว่าอย่าไปตามเลยครับ ตามแล้วเหมือนกับเราไม่รู้ ท่านประพันธ์
ว่าอย่างไรครับ รับเงินผิดไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ผิดแน่นอนครับ แต่ว่าโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน กรณีที่
ผู้รับเงินเพื่อจะไปลงคะแนนที่ไม่ถูกต้องมีโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน แล้วบางศาลนี้ะครับส่วนมาก
ศาลจะรอลงอาญาครับ แต่มีบางศาลนะครับ คนที่ไปรับเงินเพื่อลงคะแนนบางศาลให้เหตุผลว่าให้ลงโทษ
จำคุก ๓ เดือน โดยไม่รอลงอาญา เนื่องจากเป็นการทำลายระบอบประชาธิปไตย ผมว่าถ้าศาลช่วยด้วย
นะครับ มาสนับสนุนช่วยเรื่องนี้ด้วยก็ดี เพราะรอลงอาญาส่วนมาก

นายอนพิชญ์ มุลฤกษ์ : ประท้วงท่านประธานครับ คนสุดท้าย ๔ คนแล้วครับ
ท่านประธาน

คณะกรรมการข้าราชการรัฐธรรมนุญ
วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

วีนญา ๒๖/๑

ประธาน : ผมรับคำประท้วงนะครับ เพราะว่าได้ยินว่าชนิดเดียว ๆ หลายชนิดแล้วนะครับ เอาอย่างนี้ครับ สำหรับวาระที่ ๔.๑ ก็ขอยุติเพียงเท่านี้ แต่ว่าไม่ได้หมายความว่าขอยุติตลอดไป ในโอกาสข้างหน้ายังหยิบยกขึ้นมาพูดกันได้ แล้วความเห็นของแต่ละท่านฝ่ายเลขานุการบันทึกไว้ แล้วก็คิดว่าอันไหนที่จะตั้งคำถามได้จะพยายามตั้งให้มากที่สุดนะครับ ส่วนวาระที่ ๔.๒ ผมคิดว่าขอยกไปเป็นวันอังคารที่ ๑๓ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา แล้วก็มีเรื่องอื่น ๆ อีกก่อนที่ผมจะสรุปของจบประชุมนี้ ผมขอให้ทางท่านเลขานุการได้พูดเรื่องอื่น ๆ อีกสักหน่อยนะครับ อีกชนิดเดียวครับ

เลขานุการ : ผมขออนุญาตท่านประธาน ท่านกรรมการครับ กรรมการชุดเราจะมี การแต่งตั้งที่ปรึกษา ผู้ชำนาญต่าง ๆ ได้ ซึ่งมีเงินที่จ่ายให้เพียงเล็กน้อยไม่มากนักนะครับ ผมได้หารือกับ ท่านรองประธานทั้ง ๓ ท่าน รวมทั้งท่านประธาน ทางฝ่ายเลขานุการแล้วนี้จะขออนุญาตตั้งทีมงานของ ฝ่ายเลขานุการที่ทำหน้าที่อนุกรรมการ ฝ่ายเลขานุการของอนุกรรมการ เป็นผู้ชำนาญการ หรือ ที่ปรึกษา หรือนักวิชาการประจำ ก็จะขออนุญาตตั้งทั้งหมด ๑๕ ท่านด้วยกันที่ไปช่วย ๓ อนุกรรมการ ด้วยกัน ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ๑. นายชยาวุธ จันทร ๒. นายดุษฎี สุวัฒน์วิทยากร ๓. นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง ๔. นายธรรมนิตย์ สุมันตกุล ๕. นายปกรณ์ นิลประพันธ์ ๖. นายยศศักดิ์ โกไศยกานนท์ ๗. ดอกเตอร์ภูษี หงส์ศิริ ๘. ดอกเตอร์วรรณรัช บุญบำรุง ๙. นายวิจิตร สุรกุล ๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดอกเตอร์สมเกียรติ วรปัญญาอนันต์ ๑๑. ดอกเตอร์สุนทรียา เหมือนพะวงศ์ ๑๒. นายอนุรักษ์ สง่าอารีย์กุล ๑๓. นายอำนาจ แซ่เฮ่า ๑๔. รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์อุดม รัฐอมฤต ๑๕. ดอกเตอร์เอกบุญ วรสวัสดิ์กุล ขออนุญาตแต่งตั้งด้วยครับ

ประธาน : ไม่ขัดข้องนะครับ ผมขอเรียนว่าวันนี้ผมขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ได้รับฟัง ข้อคิดเห็นดี ๆ มาก แล้วก็ถูกใจ ถูกใจในฐานะผมเป็นกรรมการนะครับ ไม่ใช่ถูกใจประธาน แล้วก็อยากจะ เรียนว่าวันนี้ ๔.๑ ค่อนข้างจะดุกันมากในเนื้อหาเนี่ย ถ้าหากว่าหยิบยกขึ้นมาหารืออีกครั้งหนึ่งคงจะระบุชื่อได้ ผมก็ขอขอบพระคุณสำหรับการประชุมในครั้งนี้นะครับ แล้วก็ขอพบกันใหม่ในวันอังคารที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา วันนี้ก็ขอเลิกประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๑๘ นาฬิกา

สำนักrayงานการประชุมและขอเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร